

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 12 iunie 2024
(OR. en)

10749/24

JAI 953
MIGR 264
FRONT 188
ASILE 85
CADREFIN 108
RELEX 830

NOTĂ DE ÎNSOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	12 iunie 2024
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2024) 251 final
Subiect:	COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR Planul comun de punere în aplicare a Pactului privind migrația și azilul

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2024) 251 final.

Anexă: COM(2024) 251 final

Bruxelles, 12.6.2024
COM(2024) 251 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL
REGIUNILOR**

Planul comun de punere în aplicare a Pactului privind migrația și azilul

{SWD(2024) 251 final}

INTRODUCERE

Reforma politicii în materie de migrație și azil prevăzută în Pactul privind migrația și azilul¹ reprezintă un progres istoric. Aceasta oferă UE cadrul juridic și instrumentele necesare pentru a consolida în continuare gestionarea eficientă a frontierelor sale externe, pentru a institui proceduri rapide și eficiente de azil și returnare, asigurând, în același timp, garanții solide. Reforma instituie un sistem echitabil și eficace de solidaritate și responsabilitate pentru gestionarea în mod colectiv a migrației, în care niciun stat membru care se confruntă cu presiuni nu este nevoit să le facă față singur.

Adoptarea cu succes a acestei reforme reflectă, de asemenea, angajamentul colectiv al UE și al statelor sale membre de a găsi soluții la provocările comune, pe fondul consolidării încrederii reciproce. Acesta este un nou capitol în punerea în aplicare a dublei abordări, care constă în adoptarea unei reforme structurale sustenabile, cuplată cu un răspuns operațional bine direcționat, inclusiv prin parteneriate cuprinzătoare cu țările partenere. Abordarea a permis UE să depășească disensiuni anterioare și să consolideze o abordare comună în materie de migrație și gestionare a frontierelor în ultimii patru ani².

Este momentul să profităm de această dinamică pozitivă pentru a transpune pactul din acte legislative într-o realitate operațională. La doi ani de la intrarea lor în vigoare la 11 iunie 2024, instrumentele juridice care constituie Pactul privind migrația și azilul vor deveni aplicabile de la jumătatea anului 2026³. Acest plan comun de punere în aplicare va sprijini Uniunea și statele sale membre să se pregătească în mod eficace pentru punerea lor în aplicare. Planul va garanta faptul că perioada de tranziție de doi ani este utilizată în mod eficace, asigurându-se că toate părțile interesate relevante iau măsurile administrative, operaționale și juridice necesare.

În temeiul Regulamentului privind gestionarea azilului și migrației și al Regulamentului privind procedura de azil, Comisia trebuie să prezinte un plan comun de punere în aplicare⁴. Având în vedere importanța punerii în aplicare, precum și natura sa complexă, Comisia a decis să devanseze adoptarea sa din luna septembrie în luna iunie 2024, astfel încât statele membre să dispună de timpul maxim necesar pentru a-și pregăti planurile naționale de punere în aplicare până la 12 decembrie 2024.

Obiectivul și scopul planului comun de punere în aplicare

Planul comun de punere în aplicare adoptă o abordare pragmatică și se axează pe aspectele fundamentale pe care statele membre trebuie să le aibă în vedere atunci când își elaborează planurile naționale de punere în aplicare și care trebuie să fie instituite la nivelul Uniunii și la nivel național pentru a se asigura că Pactul privind migrația și azilul devine operațional până la jumătatea anului 2026. Acesta oferă cadrul pentru un program de lucru comun pentru următorii doi ani, inclusiv rezultatele juridice și operaționale, structurile de discuție și sprijinul operațional și financiar relevant.

¹ https://home-affairs.ec.europa.eu/policies/migration-and-asylum/pact-migration-and-asylum/legislative-files-nutshell_en.

² Comunicare a Comisiei, Asigurarea unui echilibru privind migrația: o abordare justă și totodată fermă, COM(2024) 126 final.

³ Excepție face Regulamentul (UE) 2024/1350 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de instituire a cadrului de relocare și de admisie umanitară al Uniunii și de modificare a Regulamentului (UE) 2021/1147, cu intrare în vigoare la 11 iunie 2024.

⁴ Articolul 84, Regulamentul (UE) 2024/1351 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind gestionarea azilului și migrației (JO L, 2024/1351, 22.5.2024); articolul 75, Regulamentul (UE) 2024/1348 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune (JO L, 2024/1348, 22.5.2024).

Motivul care stă la baza planului comun de punere în aplicare este faptul că acesta este **comun**: comun tuturor statelor membre, comun tuturor instrumentelor legislative ale Pactului privind migrația și azilul care trebuie pus în aplicare și urmărește atingerea obiectivului comun al unui sistem bine pregătit până la sfârșitul perioadei de tranziție.

În primul rând, planul comun de punere în aplicare este **comun deoarece reunește toate statele membre**, ca o recunoaștere a faptului că, într-o Uniune care cuprinde 27 de state membre, migrația este o provocare europeană comună pentru care se impune o soluție comună la nivel european. Succesul sistemului se va baza în mod inevitabil pe disponibilitatea tuturor statelor membre – acțiunile unui stat având implicații pentru toate celelalte. Scopul planului comun de punere în aplicare este ca punerea în aplicare a pactului să poată fi gestionată de fiecare stat în mod individual și de toate statele împreună.

Planul este rezultatul unei colaborări strânse cu statele membre și cu agențiile relevante ale UE, în special prin intermediul **Conferinței ministeriale privind operaționalizarea pactului**, organizată de președinția belgiană în perioada 29-30 aprilie 2024 la Gent, precum și prin diverse reuniuni ale Comitetului strategic pentru imigrație, frontiere și azil (CSIFA) al Consiliului. De asemenea, Comisia a organizat consultări cu societatea civilă, inclusiv cu Grupul de experți al Comisiei privind opiniile migranților în domeniul migrației, azilului și integrării, precum și cu UNHCR.

În al doilea rând, planul comun de punere în aplicare este **comun deoarece cuprinde toate instrumentele legislative ce constituie Pactul privind migrația și azilul**, care sunt interconectate și nu pot funcționa în mod eficace separat. Împreună, instrumentele pactului formează un sistem integrat, care reflectă abordarea europeană cuprinzătoare și echilibrată a migrației, asigurând atât solidaritatea, cât și responsabilitatea, protecția drepturilor și respectarea obligațiilor. Această abordare cuprinzătoare este integrată în Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației⁵. Prin urmare, Comisia ar trebui să reflecte elementele-cheie ale acestei abordări cuprinzătoare în planul comun de punere în aplicare.

În al treilea rând, planul comun de punere în aplicare urmărește **obiectivul comun de a dispune de un sistem bine pregătit până la sfârșitul perioadei de tranziție**, care este esențial pentru consolidarea încrederii reciproce necesare astfel încât noua abordare echilibrată să funcționeze. **Gradul adecvat de pregătire** este conceptul critic care stă la baza principalelor obligații în temeiul pactului, dat fiind că reprezintă referința în raport cu care statele membre sunt considerate ca fiind supuse unei presiuni migratorii sau care se confruntă cu o situație migratorie semnificativă sau cu o criză. Acesta este conceptul care permite statelor membre să beneficieze de solidaritate sau de deduceri de la obligațiile de solidaritate. Conceptul asigură funcționarea pactului ca un întreg coerent.

Comun nu înseamnă însă „același” pentru toate statele. Planul comun de punere în aplicare oferă **flexibilitatea** necesară statelor membre pentru a adapta obligațiile în temeiul pactului la sistemele lor naționale. Fiecare stat membru se confruntă cu provocări diferite și se află într-un stadiu diferit de pregătire, dar niciunul nu pornește de la zero. Numeroase inovații din pact se bazează pe practicile existente sau sporesc cerințele existente. Statele membre sunt încurajate să își valorifice cunoștințele și experiența și să facă schimb de bune practici.

⁵ Regulamentul (UE) 2024/1351 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind gestionarea azilului și migrației, de modificare a Regulamentelor (UE) 2021/1147 și (UE) 2021/1060 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 (JO L, 2024/1351, 22.5.2024).

În plus, trebuie luate în considerare trei elemente pentru a stabili nivelul adecvat de ambiție în cursul perioadei de tranziție.

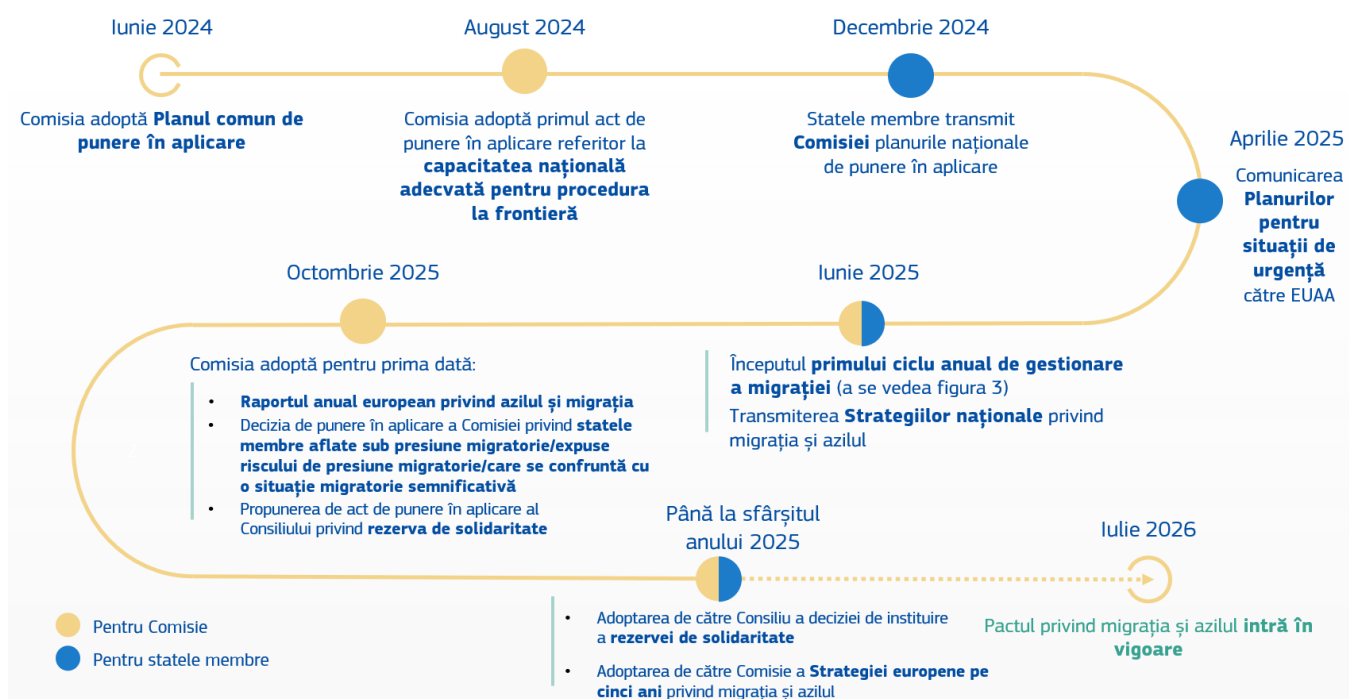
În primul rând, deși, în principiu, avem la dispoziție doi ani pentru a ne pregăti pentru intrarea în vigoare a noului cadru juridic, este important să subliniem că unele elemente vor trebui deja să fie puse în aplicare înainte de jumătatea anului 2026. De exemplu, **primul ciclu anual de solidaritate** va începe în **iunie 2025**, iar primele **decizii ale Comisiei care vor stabili statele membre supuse unei presiuni migratorii, expuse riscului în acest sens, sau statele membre care se confruntă cu o situație migratorie semnificativă** vor trebui să facă obiectul propunerilor Comisiei în **octombrie 2025**.

În al doilea rând, luarea de măsuri astfel încât toate elementele esențiale ale noului sistem să fie puse în aplicare până la sfârșitul perioadei de tranziție este o sarcină imediată, dar punerea în aplicare pe deplin a tuturor oportunităților oferite de Pactul privind migrația și azilul constă, de asemenea, în activități pe termen mediu și lung. Punerea în aplicare a pactului nu este un proces punctual, ci unul dinamic. Vor fi necesare acțiuni suplimentare pe termen mediu și lung pentru a spori eficiența sistemelor naționale de migrație și azil și pentru a le integra în continuare în cadrul unei politici europene în materie de migrație și azil.

O viziune strategică și orientată spre viitor se va reflecta în prima **strategie europeană pe cinci ani privind migrația și azilul**, care urmează să fie publicată **până la sfârșitul anului 2025**, pe baza elaborării unor **strategii naționale cuprinzătoare de gestionare a situațiilor legate de azil și migrație**, care urmează să fie transmise Comisiei de către statele membre până în **iunie 2025**.

În al treilea rând, continuarea lucrărilor privind dimensiunea externă a migrației își menține caracterul esențial. Deși acțiunile din acest domeniu nu sunt legate de obligații legale, va fi esențial ca Uniunea să își intensifice în continuare colaborarea cu țările partenere, în special în trei domenii-cheie: lupta împotriva introducerii ilegale de migranți, returnări, readmisie și reintegrare eficace, precum și căile legale.

Figura 1: Calendarul principalelor etape pe parcursul perioadei de punere în aplicare de doi ani

1 PLANUL COMUN DE PUNERE ÎN APLICARE ȘI PLANURILE NAȚIONALE DE PUNERE ÎN APLICARE

Planul comun de punere în aplicare

Pactul privind migrația și azilul include un set de 10 acte legislative cuprinzătoare. Pentru a facilita înțelegerea și punerea în aplicare a acestor texte complexe, Planul comun de punere în aplicare grupează diversele obligații care decurg din diferitele acte juridice și acțiunile necesare pentru operaționalizarea acestora în 10 elemente constitutive. Această abordare pragmatică permite concentrarea resurselor asupra elementelor fundamentale necesare pentru funcționarea noului sistem.

Nu poate exista o abordare de tipul „selectează și alege”. Toate elementele constitutive trebuie puse în aplicare și sunt interdependente. De exemplu, un bun sistem de primire (elementul constitutiv 3) va fi supraîncărcat dacă procedurile nu sunt efectuate cu promptitudine (elementul constitutiv 4); sau dacă beneficiarii de protecție internațională rămân prea mult timp în unitatea de cazare destinată solicitanților (elementul constitutiv 10). Solidaritatea (elementul constitutiv 7) și responsabilitatea (elementul constitutiv 6) sau noul sistem de gestionare a fluxurilor de migrație la frontiera externă a UE (elementul constitutiv 2) nu vor fi operaționale decât dacă Eurodac (elementul constitutiv 1) funcționează la timp. Respectarea garanțiilor și a drepturilor (elementul constitutiv 9) este o dimensiune transversală a tuturor actelor legislative și un aspect care va trebui operaționalizat în fiecare dintre elementele constitutive. Deși ar fi posibil să se acorde prioritate acțiunilor din cadrul elementelor constitutive, punerea în aplicare a fiecărui element va trebui să aibă loc în paralel.

Figura 2: 10 elemente constitutive pentru punerea în aplicare a obligațiilor de bază prevăzute în Pactul privind migrația și azilul.

Fiecare element constitutiv acoperă obligațiile legale și consecințele acestora pentru finalizarea cadrului de reglementare, a proceselor administrative, a capacităților de natură organizațională, umană și de infrastructură pe care statele membre, Comisia și agențiile UE trebuie să le pună în aplicare.

Planul comun de punere în aplicare specifică, de asemenea, modul în care activitatea la nivelul UE va sprijini punerea în aplicare la nivel național, prin promovarea schimbului de informații între statele membre și a „înfrățirii” (inclusiv prin identificarea bunelor practici și a domeniilor în care statele membre se pot sprijini reciproc) și prin elaborarea de modele practice, documente de orientare și liste de verificare comune pentru a asigura punerea în aplicare comună și armonizată. Elementele detaliate ale fiecărui element constitutiv sunt prezentate într-o listă de verificare în documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei.

Planurile naționale de punere în aplicare

Astfel cum se prevede în Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației și în Regulamentul privind procedura de azil, fiecare stat membru elaborează, cu sprijinul Comisiei și al organelor, oficiilor și agențiilor relevante ale Uniunii, un plan național de punere în aplicare care stabilește acțiunile și calendarul pentru punerea lor în aplicare până la 12 decembrie 2024, pe baza prezentului plan comun de punere în aplicare.

Fiecare stat membru se confruntă cu provocări diferite și se află în puncte de plecare diferite. Prin urmare, planul național de punere în aplicare al fiecărui stat membru ar trebui să cartografieze mai întâi situația actuală, inclusiv contextul național, cadrul legislativ actual și practicile administrative actuale, structura organizatorică și structurile existente, capacitățile existente, precum și provocările legate de circumstanțele geografice.

Pentru a se asigura că statele membre pun în aplicare elementele fundamentale prezentate pentru fiecare element constitutiv, care sunt necesare pentru o abordare comună și comparabilă în toate statele membre, Comisia a elaborat un model pentru planurile naționale de punere în aplicare, care reflectă structura elementelor constitutive anexate la prezenta comunicare.

Comisia încurajează statele membre să lucreze pe baza unui **grup operativ interministerial și transsectorial la nivel național** pentru elaborarea și punerea în aplicare a planului lor național de punere în aplicare. Coordonarea eficientă va fi o condiție prealabilă esențială pentru punerea în aplicare a tuturor aspectelor Pactului privind migrația și azilul până la jumătatea anului 2026.

Pentru a elabora un plan național solid de punere în aplicare, Comisia invită statele membre să ia următoarele măsuri pentru fiecare element constitutiv:

- **revizuirea cadrelor juridice naționale** și efectuarea adaptărilor necesare în ceea ce privește normele administrative și de reglementare. Planul național de punere în aplicare ar trebui să includă calendarul pentru depunerea și adoptarea unor astfel de măsuri la nivel național;
- **revizuirea și adaptarea, după caz, a structurilor organizaționale actuale**, inclusiv a structurilor de coordonare în cadrul serviciilor, între servicii și departamente ministeriale și la nivel interministerial, pentru a se asigura că acestea sunt adecvate scopului. Dacă este necesar, statele membre vor trebui să identifice și să planifice instituirea de noi structuri sau reorganizarea serviciilor sau să ia în considerare sisteme integrate de gestionare a cazurilor. Planul național de punere în aplicare ar trebui să includă o descriere a structurilor și a organizării actuale (la

nivel național, dar și a sarcinilor delegate autorităților regionale sau locale), modificările care se impun, precum și calendarul pentru punerea lor în aplicare;

- **revizuirea și adaptarea, după caz, a fluxurilor de lucru administrative, a procedurilor operaționale standard și a protocoalelor.** Acest proces ar trebui utilizat pentru a identifica actualele instrumente de informare disponibile, precum și necesitatea de a dezvolta altele noi. Planul național de punere în aplicare ar trebui să includă principalele rezultate care vor fi necesare în acest domeniu și calendarul pentru punerea lor în aplicare;
- **revizuirea capacității existente în ceea ce privește resursele umane și identificarea nevoilor, inclusiv în materie de recrutare și formare.** Planul național de punere în aplicare ar trebui să reflecte numărul actual de angajați și orice creștere necesară pentru diferite profiluri, precum și să prevadă o planificare clară a diferitelor etape pentru finalizarea recrutării oricărui membru nou al personalului. Acesta ar trebui să includă totodată nevoile în materie de formare, inclusiv planificarea unei astfel de formări și calendarul prevăzut pentru punerea sa în aplicare;
- **identificarea activităților care vor fi întreprinse de părțile interesate sau de organizațiile relevante** (de exemplu, asociații ale avocaților, ONG-uri, entități private), precum și a nevoilor de capacitate care ar fi acoperite de acestea. De asemenea, ar trebui să prevadă planificarea unei astfel de externalizări și mecanismele de asigurare a monitorizării și a controlului calității activităților desfășurate de aceste părți interesate sau organizații;
- **revizuirea capacității existente și identificarea nevoilor în materie de infrastructură și echipamente, precum și a eventualelor cerințe logistice.** Aceasta include capacitățile în ceea ce privește infrastructura fizică de primire și luare în custodie publică în teritoriu și la frontiere, precum și infrastructura informatică, conectivitatea la internet și mediul de securitate. Planul național de punere în aplicare ar trebui să includă nivelurile actuale de capacitate legate de aceste elemente și creșterea necesară, precum și să prevadă o planificare clară a diferitelor etape de încheiere a achiziționării de echipamente și de construcție sau renovare.

Va fi necesar ca statele membre să evalueze costurile în ceea ce privește elementele constitutive, pentru a pune nevoile în concordanță cu resursele, ținând seama pe deplin de ciclurile bugetare naționale și de disponibilitatea fondurilor UE.

Comisia încurajează statele membre să implice și să colaboreze cu partenerii sociali, cu autoritățile locale și regionale și cu alte părți interesate, în special cu reprezentanții organizațiilor societății civile, prin schimburi periodice și consultări. Acest fapt contribuie la identificarea provocărilor, la îmbunătățirea soluțiilor de politică și la asigurarea unei asumări mai largi a responsabilității în contextul elaborării planurilor naționale de punere în aplicare și, ulterior, în cursul punerii lor în aplicare, proces în care aceiași actori joacă adesea roluri critice.

Comisia invită statele membre să își împărtășească **proiectele de planuri până în octombrie 2024**, pentru a asigura un dialog privind nevoile și resursele disponibile pentru **finalizarea în termen până la 12 decembrie 2024**.

Principalele etape orientative pe care statele membre trebuie să le aibă în vedere în planificarea lor:

- până la 1 iulie 2024, statele membre ar trebui să instituie structuri naționale de coordonare și să numească coordonatorul național (dacă acest lucru nu a fost deja realizat);
- până în octombrie 2024, statele membre ar trebui să își prezinte Comisiei proiectul de plan național de punere în aplicare;
- până la 12 decembrie 2024, statele membre transmit Comisiei planul național de punere în aplicare;
- până în prima jumătate a anului 2025, Comisia va adopta decizia de alocare a fondurilor în cadrul programelor naționale în contextul evaluării la jumătatea perioadei a FAMI și IMFV, pe baza unor statistici actualizate care să reflecte cheia de repartizare în perioada 2021-2023;
- până în prima jumătate a anului 2025, Comisia va aloca statelor membre o parte din finanțare din evaluarea la jumătatea perioadei a CFM prin intermediul facilității tematice;
- până în prima jumătate a anului 2025, statele membre ar trebui să lanseze proceduri pentru achiziții publice de echipamente și activități de construcții;
- până în prima jumătate a anului 2025, statele membre ar trebui să inițieze procesul de recrutare;
- până la jumătatea anului 2026, statele membre trebuie să fie pregătite să aplice Pactul privind migrația și azilul.

2 10 ELEMENTE CONSTITUTIVE PENTRU PUNEREA ÎN APLICARE A PACTULUI PRIVIND MIGRAȚIA ȘI AZILUL

ELEMENTUL CONSTITUTIV 1

Un sistem comun de informații privind migrația și azilul: Eurodac

Eurodac este **sistemul informatic la scară largă** care, printre altele, va sprijini funcționarea în practică a pactului, în special prin determinarea responsabilității și monitorizarea deplasărilor secundare.

Eurodac va stoca și va prelucra datele biometrice, datele de identitate și alte informații ale solicitanților de protecție internațională, ale persoanelor debarcate în urma operațiunilor de căutare și salvare, precum și ale persoanelor reținute pentru trecerea ilegală a frontierei externe sau care se află ilegal pe teritoriul unui stat membru. Astfel, sistemul contribuie la compararea noilor cereri de protecție internațională cu cele deja înregistrate în baza de date pentru a aplica normele privind responsabilitatea în temeiul Regulamentului privind gestionarea azilului și migrației, precum și pentru a monitoriza deplasările secundare și a indica persoanele care ar putea reprezenta o amenințare la adresa securității interne.

Noul sistem Eurodac este una dintre **pietrele de temelie operaționale care sprijină noul cadru juridic**. Dezvoltarea și punerea în funcțiune în timp util a sistemului Eurodac reformat reprezintă o condiție prealabilă esențială pentru punerea în aplicare a tuturor celorlalte elemente ale pactului. Aceasta va permite statelor membre să operaționalizeze noile norme de solidaritate, fie că este vorba de transfer sau de compensările de solidaritate. De asemenea, va avea un caracter esențial pentru aplicarea noilor norme privind responsabilitatea, în special a noilor termene pentru transferul și încetarea responsabilității sau a noului motiv de încetare pentru deciziile în materie de azil luate în cadrul procedurii la frontieră.

Odată cu Pactul privind migrația și azilul, Eurodac va deveni parte a unui **sistem interoperabil și integrat de gestionare a migrației și a frontierelor**. Cerințele noului sistem depășesc cu mult simpla transformare a actualului sistem Eurodac. Având în vedere domeniul de aplicare mult mai larg al bazei de date și funcționalitățile semnificativ sporite, noul sistem va trebui să fie complet construit de la zero. Acest fapt este valabil atât pentru baza de date în sine pe care eu-LISA o va construi, cât și pentru fiecare dintre componentele naționale pe care statele membre trebuie să le construiască și care vor trebui să fie conectate la baza de date. În ceea ce privește modul în care autoritățile competente aplică Regulamentul Eurodac, procesul de colectare a datelor biometrice trebuie să respecte pe deplin demnitatea și integritatea fizică a persoanei. În contextul revizuirii și planificării, statele membre ar trebui să țină seama de impactul potențial asupra volumului de muncă al autorităților pentru protecția datelor.

În acest context, toți actorii ar trebui să ia următoarele măsuri, astfel încât funcționalitățile-cheie ale Eurodac să fie disponibile, iar sistemele statelor membre să fie pregătite să le utilizeze până la sfârșitul perioadei de tranziție:

Statul membru

Legislație

- ✓ Statele membre vor trebui să își **revizuiască cadrele naționale de reglementare** și să le adapteze, după caz, pentru a asigura accesul juridic și operațional la sistem pentru toate autoritățile competente, cum ar fi autoritățile din domeniul azilului

sau polițiștii de frontieră, în conformitate cu legislația UE privind protecția datelor.

Organizare și procese administrative

- ✓ Statele membre vor trebui să **notifice Comisiei autoritățile desemnate și de control pentru Eurodac** în termen de **trei luni** de la intrarea în vigoare a regulamentului.
- ✓ Noul sistem Eurodac oferă numeroase funcționalități noi, însă nu toate pot fi considerate o condiție prealabilă esențială pentru punerea în aplicare a altor elemente ale pactului până la jumătatea anului 2026 (de exemplu, noua categorie de beneficiari de protecție temporară). Prin urmare, având în vedere termenul ambițios, ar trebui să se ajungă la o înțelegere comună între statele membre, eu-LISA și Comisie potrivit căreia ar trebui să se acorde prioritate funcționalităților Eurodac pentru punerea în aplicare a pactului. În mod similar, ar trebui să se ajungă la o înțelegere comună cu privire la ponderea relativă a diferitelor soluții tehnice care urmează să fie puse în aplicare (soluții centralizate și sisteme naționale, a se vedea mai jos).
- ✓ Statele membre ar trebui să își **revizuiască fluxurile de lucru interne și procedurile standard de operare** pentru a asigura buna desfășurare a schimbului de informații între autorități, precum și înregistrarea corespunzătoare a informațiilor în Eurodac, acordând o atenție deosebită cerințelor UE în materie de protecție a datelor.

Capacități (resurse umane, infrastructură și echipamente)

- ✓ Statele membre vor trebui să pună în aplicare și să testeze gradul de pregătire a funcționalităților-cheie Eurodac la nivel național pentru a asigura colectarea și diseminarea corespunzătoare a informațiilor prin intermediul punctelor naționale de acces. Având în vedere termenele ambițioase, statele membre ar trebui să ia în considerare toate opțiunile care ar putea reduce și simplifica dezvoltarea și punerea lor în aplicare la nivel național, cum ar fi utilizarea produselor gata de utilizare. Opțiunea de a recurge la dezvoltarea sistemului la nivel central de către eu-LISA sau la dezvoltarea sistemului la nivel național ar trebui, de asemenea, luată în considerare din timp. Pe lângă simplificarea semnificativă a dezvoltării, aceasta ar putea accelera punerea în aplicare a Eurodac și ar putea asigura flexibilitatea atunci când se confruntă cu necesitatea unor adaptări de ultim moment.
- ✓ Statele membre ar trebui să se asigure că dispun de personal suficient și instruit în mod corespunzător pentru a efectua verificările Eurodac, luând în considerare recrutarea și formarea în calendarele lor de planificare.
- ✓ Statele membre ar trebui, de asemenea, să pună la dispoziția personalului dotări adecvate pentru a colecta și a încărca în Eurodac informațiile necesare în timp util (de exemplu, echipamente Eurodac, echipamente care permit captarea imaginilor faciale etc.). Acest aspect ar putea implica lansarea unor proceduri de achiziții publice pentru achiziționarea hardware-ului necesar colectării datelor Eurodac și pentru îndeplinirea cerințelor în materie de conectivitate. Calendarele achizițiilor publice ar trebui anticipate și avute în vedere.

Comisia

Obligație legală

- ✓ Comisia va convoca, până în septembrie 2024, **Comitetul de reglementare Eurodac**⁶ pentru a putea adopta actul de punere în aplicare prevăzut în Regulamentul Eurodac.
- ✓ Comisia va **actualiza nouă acte delegate și de punere în aplicare** în temeiul regulamentelor privind interoperabilitatea, al Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS) și al Regulamentului privind Sistemul de informații privind vizele (VIS)⁷ pentru a permite utilizarea datelor Eurodac de către acestea. De asemenea, va adopta actul de punere în aplicare privind statisticile bazate pe date din mai multe sisteme.

Sprijin practic

- ✓ Comisia va **colabora îndeaproape cu eu-LISA** pentru a facilita deciziile-cheie pe care statele membre trebuie să le ia.
- ✓ Comisia va **completa activitatea tehnică condusă de eu-LISA** cu sprijinul necesar prin intermediul grupului de experți Eurodac existent („Comitetul de contact Eurodac”)⁸ pentru a facilita aplicarea corectă a regulamentului (inclusiv prin clarificarea sensului anumitor dispoziții) și pentru a identifica domeniile care ar necesita o atenție suplimentară în perioada de tranziție.

eu-LISA

Obligație legală

- ✓ Până la sfârșitul anului 2024, eu-LISA va trebui să adopte **documentul revizuit de control al interfeței Eurodac (ICD) la nivel central**, reflectând noile funcționalități. În acest scop, ar trebui să se ajungă la o înțelegere timpurie comună între toate statele membre, Comisie și eu-LISA cu privire la soluția tehnică de punere în aplicare a documentului de control al interfeței Eurodac (ICD) și a funcționalităților acestuia, care va stabili parametri importanți pentru punerea în aplicare la nivel național. În acest context, Comisia, împreună cu eu-LISA, va pregăti o notă explicativă pentru discuții cu statele membre, atât cu privire la soluțiile tehnice pentru baza de date, cât și cu privire la funcționalitățile-cheie care ar trebui să fie instituite până la 12 iunie 2026.

Sprijin practic

- ✓ eu-LISA va **actualiza Manualul de utilizare și va instrui utilizatorii Eurodac** cu privire la utilizarea tehnică a Eurodac.

⁶ Potrivit Regulamentului Eurodac, Comisia este asistată de un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 atunci când își exercită competențele de executare în contextul adoptării unui act de punere în aplicare în conformitate cu regulamentul. A se vedea secțiunea privind guvernarea.

⁷ Regulamentul (UE) 2019/817 și Regulamentul (UE) 2019/818 al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea unui cadru pentru interoperabilitatea dintre sistemele de informații ale UE, Regulamentul (UE) 2018/1240 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS), Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere, vizele de lungă ședere și permisele de ședere.

⁸ Comitetul de contact Eurodac este un grup informal de experți existent al Comisiei, instituit în conformitate cu Decizia C(2016) 3301 a Comisiei. În conformitate cu decizia respectivă, grupul de experți oferă consiliere și expertiză cu privire la punerea în aplicare a legislației Uniunii, precum și la coordonarea și cooperarea cu statele membre și cu părțile interesate în acest sens, cu privire la pregătirea propunerilor legislative, a inițiativelor de politică și a actelor delegate și poate oferi totodată consiliere și expertiză, dacă este necesar, cu privire la pregătirea din timp a actelor de punere în aplicare înainte de a fi prezentate comitetului de reglementare.

- ✓ eu-LISA va **identifica și va aborda cerințele de interoperabilitate** care ar permite integrarea Eurodac în cadrul de interoperabilitate.
- ✓ eu-LISA va sprijini dezvoltarea de soluții tehnologice pentru a permite sprijinul relevant din partea echipelor Frontex și a echipelor EUAA de sprijin pentru azil pe care statele membre le pot solicita.

Principalele etape care trebuie avute în vedere:

- până la sfârșitul lunii iunie 2024, statele membre, Comisia și eu-LISA ar trebui să ajungă la o înțelegere comună cu privire la funcționalitățile-cheie ale Eurodac pentru a se asigura că aceste funcționalități sunt instituite până la 12 iunie 2026;
- până la sfârșitul lunii iunie 2024, statele membre, Comisia și eu-LISA ar trebui să ajungă la o înțelegere comună cu privire la tipul de soluție tehnică ce urmează să fie pusă în aplicare (centralizată sau nu);
- până în septembrie 2024, Comisia ar trebui să convoace Comitetul de reglementare Eurodac;
- până la 12 decembrie 2024, statele membre ar trebui să ajungă la un acord cu privire la documentul de control al interfeței Eurodac;
- până la 12 decembrie 2024, Comisia ar trebui să asigure un acord cu privire la textele stabile ale actelor de punere în aplicare și ale actelor delegate necesare pentru funcționalitățile-cheie ale Eurodac;
- până la 12 iunie 2026, Eurodac modernizat devine operațional.

ELEMENTUL CONSTITUTIV 2

Un nou sistem de gestionare a fluxurilor de migrație la frontierele externe ale UE

Punerea în aplicare a pactului va crea o abordare fără sincope pentru a consolida și mai mult gestionarea eficace a frontierelor externe ale Uniunii Europene. Acesta oferă instrumentele necesare pentru a gestiona sosirea resortisanților țărilor terțe și pentru a institui proceduri rapide și eficiente de azil și returnare, cu garanții individuale solide. Împreună, Regulamentul privind procedura de screening, Regulamentul privind procedura de azil și Regulamentul privind procedura de returnare la frontieră prevăd o abordare armonizată.

Toți migranții aflați în situație ilegală vor fi înregistrați și vor face obiectul unei verificări a identității, a riscului de securitate, a vulnerabilității și a sănătății lor. Aceasta include persoanele reținute pe teritoriul respectiv care nu au făcut încă obiectul unei proceduri de screening sau al unei verificări la frontieră. Același lucru este valabil pentru toate persoanele care solicită protecție internațională la un punct de trecere a frontierei. Într-o a doua etapă, se va aplica o procedură la frontieră obligatorie pentru cei care probabil nu au nevoie de protecție internațională, prezintă un risc de securitate sau induc în eroare autoritățile. Regulamentul privind procedura de screening și Regulamentul privind procedura de azil conțin, de asemenea, noi dispoziții menite să îmbunătățească identificarea apatrizilor.

Punerea în aplicare cu succes a noilor obligații impune ca procedura de screening și procedurile la frontieră în materie de azil și (după caz) de returnare să funcționeze împreună în cadrul unui proces fără sincope, asigurând un proces decizional riguros, cu respectarea deplină a tuturor garanțiilor și a drepturilor persoanelor.

Fiecare stat membru trebuie să aibă capacitatea de a verifica toate sosirile neregulate și de a găzdui un anumit număr de solicitanți de protecție internațională (și de persoane returnate) pe durata procedurii la frontieră, în condiții adecvate. **„Capacitatea adecvată”**⁹ de a prelucra cererile de azil și returnările la frontieră este stabilită la 30 000 la nivelul Uniunii, cota individuală a statelor membre din această capacitate adecvată fiind calculată o dată la trei ani de către Comisie, în conformitate cu formula prevăzută în Regulamentul privind procedura de azil.

Se poate aplica o procedură rapidă fără a submina calitatea procesului decizional sau drepturile solicitanților. Deși, în timpul procedurii de screening și al procedurii la frontieră, persoanele nu sunt autorizate să intre pe teritoriul UE, acestea au dreptul de a rămâne. Statele membre trebuie să desfășoare aceste proceduri în conformitate cu

⁹ Conceptul de „capacitate adecvată” impune statelor membre să instituie capacitatea de primire și resursele umane, inclusiv personal calificat și bine pregătit, necesar pentru a examina în orice moment un număr identificat de cereri și pentru a executa deciziile de returnare. Atunci când se atinge capacitatea adecvată a unui anumit stat membru, statul membru în cauză nu mai este obligat să plaseze persoane suplimentare în procedura la frontieră; în schimb, statul membru poate direcționa solicitanții către procedura accelerată în teritoriu. În mod similar, în cazul în care statul membru a atins plafonul anual al cererilor, astfel cum este prevăzut în legislație (capacitatea adecvată înmulțită cu doi în 2026, cu trei în 2027 și cu patru în 2028), statul membru nu mai este obligat să aplice procedura la frontieră și poate direcționa solicitanții către procedura accelerată în teritoriu, chiar dacă există capacitate disponibilă pentru procedura la frontieră. Cu toate acestea, solicitanții care pot reprezenta o amenințare la adresa securității naționale și a ordinii publice trebuie să facă întotdeauna obiectul procedurii la frontieră.

asigurările și garanțiile prevăzute în instrumentele legislative ale pactului și cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale, astfel cum sunt prevăzute în Carta UE, inclusiv a principiului *nereturnării* și a dreptului la o cale de atac efectivă în ceea ce privește deciziile luate în cadrul procedurii la frontieră¹⁰.

Noul sistem pentru frontieră se bazează pe structurile și cunoștințele existente. Numeroase state membre pun deja în aplicare protocoale de screening care au inspirat în mare măsură noile obligații legale. În plus, cel puțin 14 state membre aplică deja procedura de azil la frontieră sau li se aplică bune practici la frontieră.

În acest context, ar trebui luate următoarele măsuri pentru a asigura punerea efectivă în aplicare a acestui element constitutiv:

Statele membre

Legislație

- ✓ Statele membre ar trebui să își revizuiască și să își adapteze cadrele naționale de reglementare la noile dispoziții și să se asigure că procedurile de control la frontieră, procedura de screening și procedurile de azil și de returnare la frontieră sunt organizate fără sincope pentru a respecta noile termene stricte (7 zile pentru procedura de screening, 12 săptămâni pentru procedura de azil la frontieră și 12 săptămâni pentru procedura de returnare la frontieră).

Organizare și procese administrative

- ✓ Statele membre ar trebui să își revizuiască procesele administrative, începând cu fluxurile lor de lucru și procedurile operaționale standard, precum și instrumentele de care dispun pentru a asigura fluxul adecvat de informații în fiecare etapă și între autoritățile implicate și pentru a respecta noile termene stricte și obligații de raportare. În acest scop, statele membre ar trebui să ia în considerare instituirea unor **sisteme integrate de gestionare a cazurilor**, astfel încât informațiile relevante să fie colectate și partajate cu diferitele servicii, după caz.
- ✓ Statele membre vor trebui să ia măsurile adecvate pentru a se asigura că migrații rămân la dispoziția autorităților în timpul procedurii de screening și al procedurilor la frontieră (li se interzice intrarea ilegală și li se limitează deplasarea în mod neautorizat¹¹). Aceste acțiuni ar putea include protocoale care să vizeze o evaluare a măsurilor de limitare a riscului de sustragere, inclusiv alternative la luarea în custodie (care ar trebui definite prin lege), în special pentru familiile cu copii, și posibila recurgere la luarea în custodie.
- ✓ Statele membre ar trebui să reflecte procedura de screening în strategiile lor naționale de gestionare integrată a frontierelor.
- ✓ Statele membre vor trebui să integreze controalele de identitate, de securitate, de vulnerabilitate și de sănătate necesare pentru screening pe teritoriu în practicile naționale de reținere/returnare deja existente.

Capacități (resurse umane, infrastructură și echipamente)

¹⁰ A se vedea elementul constitutiv 9.

¹¹ Orice măsură luată de statele membre pentru a preveni intrarea neautorizată trebuie să fie în conformitate cu Directiva reformată privind condițiile de primire (a se vedea elementul constitutiv 3).

- ✓ Statele membre vor trebui să identifice locațiile în care se efectuează procedura de screening și procedurile la frontieră. Dacă situația o impune, acestea vor trebui să extindă sau să construiască infrastructura necesară. Infrastructura ar trebui să includă centre de screening pentru migranții aflați în situație ilegală și pentru solicitanții de protecție internațională care trebuie să respecte standardele Directivei privind returnarea (în cazul migranților aflați în situație ilegală) și ale Directivei reformate privind condițiile de primire (în cazul solicitanților de protecție internațională). Infrastructura ar trebui să includă, de asemenea, centre de primire pentru solicitanții de protecție internațională (inclusiv capacitatea adecvată de luare în custodie publică) pentru a îndeplini cerințele privind „capacitatea adecvată” ale statului membru și care trebuie să respecte standardele Directivei reformate privind condițiile de primire¹², ținând seama, de asemenea, de cerințele specifice pentru familiile cu copii¹³. Acest fapt necesită o evaluare aprofundată a capacității existente și planificarea construirii sau renovării infrastructurii imediat după ce Comisia stabilește capacitatea adecvată pe care fiecare stat membru trebuie să o instituie.
- ✓ Statele membre vor trebui să asigure suficient personal competent¹⁴ pentru a efectua procedura de screening și procedurile de azil/returnare la frontieră în termenele scurte prevăzute în legislație, cu respectarea corespunzătoare a tuturor garanțiilor privind drepturile fundamentale. Statele membre ar trebui totodată să asigure o capacitate judiciară suficientă pentru a se asigura că orice cale de atac s-ar încadra în termenul pentru procedurile la frontieră.
- ✓ Dacă este necesar, statele membre vor trebui să achiziționeze echipamentele necesare pentru a efectua procedurile de screening și procedurile la frontieră (de exemplu, echipamentele Eurodac, echipamentele de identificare a documentelor frauduloase) și să asigure o conectivitate adecvată la internet pentru a accesa diferitele baze de date.
- ✓ Statele membre vor trebui, de asemenea, să se asigure că personalul autorizat în mod corespunzător din cadrul autorităților responsabile cu procedura de screening are **acces** la bazele de date ale UE și ale Interpol, precum și la datele Europol.
- ✓ Statele membre vor trebui să dezvolte capacitatea necesară de colectare a datelor pentru a respecta obligațiile de raportare în cazul în care se atinge „capacitatea adecvată” sau numărul maxim anual de cereri.

Comisia

Obligație legală

- ✓ Până în august 2024 (două luni de la intrarea în vigoare a Regulamentului privind procedura de azil), Comisia va adopta actul de punere în aplicare care va calcula capacitatea adecvată pe care fiecare stat membru va trebui să o instituie timp de trei ani.

Sprijin practic

¹² A se vedea elementul constitutiv 3.

¹³ A se vedea elementul constitutiv 9.

¹⁴ De exemplu, poliștii de frontieră, funcționarii din domeniul azilului, personalul responsabil cu cazurile de returnare, interpreții, specialiștii în verificarea vulnerabilității, personalul medical pentru controalele medicale, personalul specializat în evaluarea vârstei, consilierii juridici, responsabilii cu protecția copilului etc.

- ✓ Comisia, împreună cu Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA) și cu Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex), va **elabora modele pentru procedura la frontieră** (inclusiv garanții privind drepturile fundamentale). De asemenea, Comisia va revizui, după caz, Manualul practic pentru polițiștii de frontieră. Pentru a asigura o înțelegere comună între polițiștii de frontieră, funcționarii din domeniul azilului și personalul responsabil cu cazurile de returnare, Comisia va organiza discuții specifice care vor reuni acești trei actori.
- ✓ Comisia va lua toate măsurile care se impun, inclusiv ca urmare a procesului prevăzut la articolul 25a din Codul de vize prezentat în secțiunea 5, precum și „acțiuni specifice de returnare” în contextul activității coordonatorului UE pentru returnare (a se vedea elementul constitutiv 5) pentru a se asigura că procedura de returnare la frontieră poate funcționa în mod eficace, ținând seama de naționalitățile care intră sub incidența procedurii la frontieră obligatorii.
- ✓ Comisia va integra procedura de screening în ciclul de politici al gestionării europene integrate a frontierelor.

Agentii ale UE

Obligație legală

- ✓ EUAA va elabora **orientări privind alternativele eficiente la luarea în custodie publică**.
- ✓ Viitoarele „**rapoarte de convergență**” periodice ale EUAA ar trebui să sprijine statele membre în procesul de stabilire a naționalităților care ar intra, în principiu, sub incidența procedurii la frontieră și să identifice cazurile pentru care rata de recunoaștere a cererilor de azil de 20 % în primă instanță nu este reprezentativă din cauza diferențelor semnificative dintre instanțele de prim grad de jurisdicție și deciziile finale.
- ✓ EUAA va trebui să acorde o atenție deosebită aplicării procedurii la frontieră de către statele membre. În cazul în care monitorizarea EUAA indică faptul că nu există condiții de cazare a copiilor, Comisia are obligația de a emite o recomandare publică de suspendare a procedurilor la frontieră pentru familiile cu copii.

Sprijin practic

- ✓ EUAA va actualiza **modulele de formare și orientările**. Printre exemplele de actualizări necesare se numără fluxurile de lucru operaționale pentru screening, setul de instrumente de screening/vulnerabilitate sau instrumentul practic pentru funcționarii de prim contact.
- ✓ Frontex va oferi **sprijin operațional statelor membre în ceea ce privește procedura de screening**, în special formarea autorităților responsabile cu procedura de screening.
- ✓ Consiliul de administrație al Frontex ar trebui să includă **procedura de screening, ca nou instrument de gestionare a frontierelor externe Schengen**, în anexa la Strategia tehnică și operațională pentru gestionarea europeană integrată a frontierelor (TO-GEIF).

Principalele etape care trebuie avute în vedere:

- până la 12 august 2024, Comisia adoptă actul de punere în aplicare prin care calculează capacitatea adecvată pentru fiecare stat membru;
- până la 12 decembrie 2024, EUAA ar trebui să adopte orientări privind cerințele aplicabile personalului în cadrul procedurii la frontieră și orientări EUAA privind diferite practici în ceea ce privește alternativele la luarea în custodie publică în contextul procedurii la frontieră;
- până la 11 aprilie 2026 (și anume cu două luni înainte de data la care Regulamentul privind procedura de azil devine aplicabil), statele membre notifică Comisiei locațiile pentru procedurile la frontieră;
- până la 12 iunie 2026, statele membre finalizează procesul de creare a capacității lor adecvate.

ELEMENTUL CONSTITUTIV 3

Regândirea sistemului de primire

Capacitatea de primire vizează posibilitatea de a oferi solicitanților de protecție internațională condiții materiale de primire (cazare, hrană, îmbrăcăminte, produse de igienă personală și o indemnizație pentru diurnă care ar trebui să includă întotdeauna o sumă pecuniară), ținând seama de genul acestora, de vârstă și de orice nevoi speciale de primire. Aceasta implică, de asemenea, capacitatea de a oferi îngrijiri de sănătate fizică și mintală, educație pentru minori, informații și măsuri de integrare timpurie, precum și protecția drepturilor acestora¹⁵.

Convergența către standarde adecvate de primire a solicitanților de protecție internațională care creează condiții de viață comparabile în toate statele membre este esențială pentru funcționarea corespunzătoare a sistemului european de migrație și azil, inclusiv pentru transferurile în temeiul normelor privind responsabilitatea. Existența unor condiții de primire adecvate este un element-cheie atunci când se decide dacă un stat membru este bine pregătit. Asigurarea condițiilor materiale de primire în conformitate cu standardele prevăzute în Directiva reformată privind condițiile de primire este, de asemenea, un factor esențial pentru a decide dacă poate fi considerată „adecvată” capacitatea la frontieră¹⁶.

Majoritatea statelor membre se confruntă cu numeroase provocări în ceea ce privește primirea. Directiva reformată privind condițiile de primire nu numai că extinde sistemul actual, ci oferă și posibilitatea de a regândi modul în care sunt organizate sistemele de primire la nivel național. Aceasta conține noi instrumente importante de gestionare a primirii, care oferă un nivel sporit de flexibilitate, eficiență și prevenire a deplasărilor secundare. De exemplu, Directiva reformată privind condițiile de primire oferă posibilitatea de a repartiza solicitanții în unități de cazare și zone geografice, condiționând asigurarea condițiilor materiale de primire de reședința efectivă în unitatea de cazare în care au fost repartizați solicitanții sau într-o anumită zonă. Statele membre ar trebui să profite pe deplin de aceste oportunități. În plus, statele membre vor trebui să acopere nevoile de bază numai atunci când solicitanții nu se află în statul membru în care ar trebui să se afle.

De asemenea, Directiva reformată privind condițiile de primire armonizează și mai mult standardele și consolidează garanțiile pentru solicitanții de protecție internațională, inclusiv accesul mai rapid la piața forței de muncă (6 luni în loc de 9 luni), îngrijirile de sănătate fizică și mintală și o protecție sporită pentru familii, copii și solicitanții vulnerabili¹⁷.

Având în vedere numeroșii actori implicați în gestionarea procesului de primire a solicitanților de azil, parteneriatele multipartite cu actorii relevanți s-au dovedit adesea esențiale pentru buna gestionare a sistemelor de primire din unele state membre. Aceasta include implicarea autorităților locale și regionale, a partenerilor sociali și economici, a organizațiilor internaționale, a ONG-urilor sau a organizațiilor conduse de migrați.

¹⁵ În ceea ce privește obligațiile specifice legate de noile cerințe pentru solicitanții vulnerabili, inclusiv copiii, a se vedea elementul constitutiv 9.

¹⁶ A se vedea elementul constitutiv 2.

¹⁷ A se vedea elementul constitutiv 9.

În acest context, ar trebui luate următoarele măsuri pentru a asigura punerea efectivă în aplicare a acestui element constitutiv:

Statele membre

Legislație

- ✓ Statele membre vor trebui să își **revizuiască cadrele naționale de reglementare** și să adopte toate măsurile legislative necesare pentru transpunerea Directivei reformate privind condițiile de primire până la 12 iunie 2026 și să le comunice Comisiei. Pentru ca statele membre să poată aplica soluțiile flexibile prevăzute în directiva reformată, de exemplu în ceea ce privește șederea și repartizarea solicitanților în anumite zone, aceste posibilități trebuie transpuse în legislația națională. Legislația ar trebui să prevadă, de asemenea, alternative la luarea în custodie publică.

Organizare și procese administrative

- ✓ Statele membre vor trebui să notifice Comisiei autoritățile responsabile cu îndeplinirea obligațiilor care decurg din Directiva reformată privind condițiile de primire.
- ✓ Statele membre ar trebui să aibă în vedere **revizuirea organizării sistemelor naționale de primire pentru a optimiza modul în care acestea sunt organizate**. De exemplu, statele membre ar putea combina centrele de primire cu unități locative, servicii de sprijin și asistență în numerar, în funcție de profilul solicitantului de protecție internațională, și anume genul, vârsta, componența familiei, vulnerabilitățile și nevoile.
- ✓ **Noile tehnologii oferă instrumente automatizate**, care lipsesc în prezent în multe state membre, pentru o gestionare mai eficientă a capacității de primire. Prin urmare, statele membre sunt **încurajate să ia în considerare instituirea unui sistem integrat de gestionare a cazurilor** pentru a colecta și a partaja în mod eficace date cantitative și calitative relevante și informații privind nivelurile capacității de primire. Sistemul integrat ar putea facilita accesul la servicii al tuturor actorilor relevanți și ar contribui, de asemenea, la detectarea situațiilor de sustragere.
- ✓ Statele membre ar trebui să ia măsurile administrative care se impun și să elaboreze proceduri care să reflecte noile măsuri din directiva reformată pentru a limita deplasările secundare și abuzurile (în urma transpunerii acestora în legislația națională), cum ar fi obligația de a acoperi numai nevoile de bază atunci când solicitanții nu se află în statul membru în care trebuie să fie prezenți sau posibilitatea de a repartiza solicitanții în anumite unități de cazare și zone geografice, condiționând asigurarea condițiilor materiale de primire de reședința efectivă în unitatea de cazare sau în zonele în care au fost repartizați solicitanții¹⁸.

Capacități (resurse umane, infrastructură și echipamente)

- ✓ Statele membre vor trebui să asigure o **capacitate de primire suficientă**, inclusiv în ceea ce privește infrastructura, locuințele, asistența în numerar etc. (și în ceea

¹⁸ A se vedea elementul constitutiv 9.

ce privește persoanele cu nevoi speciale de primire¹⁹, pentru a răspunde nevoilor preconizate și pentru a asigura un nivel de trai adecvat. Această capacitate ar trebui să includă transferurile anticipate (dacă statul membru optează pentru această măsură de solidaritate), capacitatea de pregătire²⁰, precum și capacitatea de a pune în aplicare alternative eficiente la luarea în custodie publică. Acest fapt necesită o evaluare aprofundată a capacității existente și planificarea modificărilor necesare.

- ✓ Statele membre vor trebui să **asigure capacitatea de a oferi acces suficient și adaptat la îngrijiri de sănătate fizică și mintală** și acces mai rapid și efectiv la măsurile de integrare timpurie (de exemplu, educație, formare lingvistică, acces la piața muncii în termen de șase luni de la înregistrarea cererii, sprijin pentru ocuparea forței de muncă). Statele membre vor trebui să asigure personal suficient și instruit în mod corespunzător în ceea ce privește primirea și accesul la servicii (cum ar fi interpreți, traducători, asistenți sociali, personal medical, inclusiv pentru sănătatea mintală și responsabili cu protecția copilului). Acest fapt necesită o evaluare aprofundată a capacității existente și planificarea recrutării și formării necesare a personalului. Formarea trebuie să includă părțile esențiale ale programei europene de formare în domeniul azilului în ceea ce privește condițiile de primire, precum și instrumentul de identificare a solicitanților cu nevoi speciale de primire dezvoltat de EUAA. În cazul în care autoritățile locale și regionale, societatea civilă sau organizațiile internaționale participă la punerea în aplicare a Directivei reformate privind condițiile de primire, statele membre vor trebui să le aloce resursele necesare.

Comisia

Sprijin practic

- ✓ Comisia va furniza sprijinul tehnic necesar prin intermediul Grupului de experți în materie de primire („Comitetul de contact pentru primire”)²¹ pentru a facilita aplicarea corectă a directivei reformate, inclusiv prin clarificarea sensului anumitor dispoziții, și va identifica domeniile care ar necesita o atenție suplimentară în perioada de tranziție, inclusiv în vederea transpunerii Directivei reformate privind condițiile de primire.

Agenții ale UE

Obligație legală

- ✓ EUAA va elabora un model de informații standard, precum și orientări privind alternativele la luarea în custodie publică.

Sprijin practic

- ✓ EUAA va oferi sprijin prin intermediul rețelei sale de primire și va actualiza documentele de orientare, instrumentele și materialele de formare existente și își va revizui standardele și indicatorii pentru primire și vulnerabilitate. Printre acestea se numără, în special, Orientările din 2024 privind recepția – standarde și indicatori.

¹⁹ A se vedea elementul constitutiv 9.

²⁰ A se vedea elementul constitutiv 8.

²¹ Acesta este un grup informal de experți existent al Comisiei, instituit în conformitate cu Decizia C(2016) 3301 a Comisiei.

Principalele etape care trebuie avute în vedere:

- până la sfârșitul anului 2025, EUAA va furniza un model de informații standard;
- până la 12 iunie 2026, statele membre trebuie să fi transpus în legislația națională cerințele Directivei reformate privind condițiile de primire;
- până la 12 iunie 2026, statele membre notifică Comisiei autoritățile responsabile cu îndeplinirea obligațiilor prevăzute în Directiva privind condițiile de primire. Dacă este posibil, statele membre sunt încurajate să notifice mai devreme decât termenul legal necesar pentru a facilita contactele cu Comisia în scopul punerii în aplicare.

ELEMENTUL CONSTITUTIV 4

Proceduri de azil echitabile, eficiente și convergente

Procedurile mai rapide și mai armonizate sunt esențiale pentru menținerea integrității sistemului general de azil, precum și pentru reducerea deplasărilor secundare și prevenirea abuzurilor. Regulamentul privind procedura de azil și Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale simplifică și promovează convergența în procesul de evaluare și de luare a deciziilor cu privire la cererile individuale de azil în întreaga Europă și consolidează asigurările, drepturile și garanțiile pentru solicitanții și beneficiarii de protecție internațională. Regulamentul privind procedura de azil include, de asemenea, dispoziții care ar trebui să faciliteze identificarea apatridiei.

Regulamentul privind procedura de azil simplifică accesul la procedura de azil și armonizează termenele, prevăzând astfel proceduri mai scurte și mai eficiente. De exemplu, regulamentul stabilește termene clare pentru cele trei etape ale procedurii de azil, și anume exprimarea dorinței solicitantului de a primi protecție internațională („prezentarea”) și primirea ulterioară de către autoritățile statului membru și înregistrarea cererii („înregistrarea”) și depunerea cererii de către solicitant („depunerea”). Regulamentul clarifică ce presupune fiecare dintre cele trei etape, ce obligații le revin solicitantului și autorităților și care sunt termenele pentru fiecare etapă (5 zile pentru înregistrare, 21 de zile pentru depunere). Regulamentul stabilește, de asemenea, termene pentru examinarea cererii (6 luni pentru o decizie în cadrul procedurii ordinare, 3 luni pentru procedura accelerată și între 10 zile și 2 luni pentru verificările inadmisibilității).

Statele membre vor trebui, de asemenea, să aplice noi norme care devin obligatorii, cum ar fi procedurile accelerate obligatorii (opționale până în prezent), precum și regimul obligatoriu mai strict aplicabil cererilor ulterioare (inclusiv obligația de a considera cererile care au fost depuse în urma respingerii în alt stat membru ca cereri ulterioare). Acestea vor trebui, de asemenea, să efectueze adaptările necesare pentru a considera că o cerere este retrasă implicit în cazul în care solicitantul nu respectă anumite obligații, cum ar fi cerința de a furniza date biometrice, sau să aplice noua noțiune a ceea ce constituie „protecție efectivă” pentru a desemna țări terțe sigure și pentru a aplica conceptul de primă țară de azil. În plus, pentru majoritatea cererilor abuzive și a cererilor ulterioare, calea de atac nu va avea un efect suspensiv automat, ceea ce înseamnă că, în situația în care cererea este respinsă și persoana nu este autorizată să rămână de către instanță, autoritățile pot executa o decizie de returnare.

Statele membre vor trebui, de asemenea, să aplice noile cerințe prevăzute în Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale, cum ar fi obligația de a evalua o alternativă de protecție în interiorul țării de origine și obligația de a retrage statutul de protecție internațională în cazul în care au fost săvârșite anumite infracțiuni sau persoana reprezintă o amenințare la adresa securității.

Modificările introduse în Regulamentul privind procedura de azil și aspectele procedurale ale Regulamentului privind condițiile de obținere a protecției internaționale oferă statelor membre ocazia de a aborda provocările actuale legate de procedurile de azil îndelungate și de întârzierile existente. Respectarea drepturilor fundamentale ale solicitanților și ale beneficiarilor de protecție internațională în conformitate cu carta și a drepturilor specifice prevăzute în cele două regulamente este esențială pentru punerea corectă în aplicare a acestui element constitutiv (a se vedea elementul constitutiv 9).

În acest context, ar trebui luate următoarele măsuri pentru a asigura punerea efectivă în aplicare a acestui element constitutiv:

Statele membre

Legislație

- ✓ Statele membre ar trebui să **își revizuiască cadrele naționale de reglementare** și să efectueze adaptările necesare pentru a asigura aplicarea efectivă a celor două regulamente. În acest sens, unele dintre elementele care vor necesita o atenție deosebită sunt modul în care este organizat accesul la procedură (și anume etapele, termenele, autoritățile implicate), efectul suspensiv neautomat pentru un anumit tip de decizii și modul în care este definită decizia finală. Pentru acesta din urmă, este esențial să se asigure că definiția permite buna aplicare a normelor privind cererile ulterioare, fără a crea o procedură paralelă între o primă cerere în etapa căii de atac și o a doua cerere în etapa administrativă.

Organizare și procese administrative

- ✓ Statele membre vor trebui să **atribuie responsabilități adaptate noului cadru** și etapelor clar diferențiate ale procedurii de azil, și anume prezentarea/primirea cererilor, înregistrarea cererilor și depunerea cererilor.
- ✓ Statele membre ar trebui să dezvolte **fluxuri de lucru interne eficiente pentru schimbul de informații între diferite servicii** (de exemplu, pentru a respecta obligația de informare atunci când autoritatea care primește datele este diferită de autoritatea de înregistrare) și cu alte state membre (de exemplu, atunci când o cerere a fost deja respinsă într-un alt stat membru).
- ✓ Statele membre ar trebui să **revizuiască și să adapteze, după caz, metodele de lucru care se impun și, dacă este necesar, să elaboreze proceduri operaționale standard** pentru diferitele etape ale procedurii de azil, cu respectarea deplină a noilor termene (pentru procedurile ordinare și accelerate și pentru verificările inadmisibilității) și a obligațiilor, inclusiv pentru căile de atac, prevăzând în același timp toate asigurările și garanțiile necesare²².
- ✓ Statele membre ar trebui să **revizuiască organizarea actuală a birourilor lor pentru azil**, ținând seama de provocările existente în ceea ce privește întârzierile și durata medie a procedurii de azil.
- ✓ Statele membre vor trebui să se asigure că **deciziile în materie de azil sunt emise și notificate în conformitate cu noile cerințe**. Statele membre vor trebui, de asemenea, să includă în procedurile lor administrative, după caz, elementele necesare pentru **aplicarea conceptelor de țară terță sigură și de primă țară de azil** și, în special, noțiunea de „**protecție efectivă**”. Acestea vor trebui să includă și obligația de a considera o cerere ca fiind retrasă implicit în cazurile prevăzute în regulament (decizia este imediată, fără o perioadă de suspendare, cu excepția cazului în care statul membru prevede altfel). De asemenea, acestea vor trebui să includă în procedurile lor decizionale obligația de a **evalua o alternativă de protecție în interiorul țării de origine și obligația de a retrage statutul de protecție internațională în cazul în care au fost săvârșite anumite infracțiuni sau persoana reprezintă o amenințare la adresa securității**.

²² A se vedea elementul constitutiv 9.

- ✓ Statele membre ar trebui să sensibilizeze publicul cu privire la informațiile și orientările EUAA privind țara de origine și vor trebui să se asigure că aceste produse sunt luate în considerare de către lucrătorii din domeniul azilului, inclusiv pentru a sprijini o evaluare solidă obligatorie a alternativei de protecție în interiorul țării de origine. Statele membre ar trebui, de asemenea, să sensibilizeze judecătorii cu privire la informațiile și orientările EUAA privind țara de origine.

Capacități (resurse umane, infrastructură și echipamente)

- ✓ Statele membre vor trebui să asigure suficient personal competent (lucrători în materie de azil, interpreți etc.), ținând seama de deficiențele actuale, de întârzierile înregistrate și de durata medie a procedurii de azil, precum și de noile obligații. Acestea vor trebui să se asigure că formarea oferită include părți esențiale ale programei europene de formare în domeniul azilului.
- ✓ Statele membre vor trebui să se asigure că birourile pentru azil sunt echipate în mod adecvat (cu echipamente Eurodac etc.) pentru a-și putea îndeplini sarcinile în mod eficient în noile termene și în conformitate cu noile obligații.

Comisia

Obligație legală

- ✓ Comisia va reexamina conceptul de țară terță sigură până la 12 iunie 2025 și, după caz, va propune eventuale modificări specifice.

Sprijin practic

- ✓ Comisia va organiza reuniuni ale grupurilor de experți privind procesele de azil și condițiile de obținere a protecției internaționale („Comitetul de contact pentru procesele de azil” și „Comitetul de contact pentru condițiile de obținere a protecției internaționale”)²³ pentru a facilita aplicarea corectă a cadrului juridic, inclusiv prin clarificarea sensului anumitor dispoziții, identificând domeniile care ar necesita o atenție suplimentară. Comisia va urmări acoperirea de către comitetele de contact mixte a tuturor aspectelor procedurale, atât în temeiul Regulamentului privind procedura de azil, cât și al Regulamentului privind condițiile de obținere a protecției internaționale. Comisia va contribui, de asemenea, la coordonarea identificării și diseminării bunelor practici.

Agenții ale UE

Sprijin practic

- ✓ EUAA va institui o **rețea de unități ale autorităților naționale responsabile și va actualiza toate materialele de informare și de formare**, precum și documentele de orientare și, dacă este necesar, indicatorii care ar trebui luați în considerare pe parcursul întregului proces decizional (inclusiv pentru instanțe).
- ✓ EUAA va **continua să furnizeze informații privind țara de origine (ITO) și orientări specifice țărilor** tuturor autorităților administrative și judiciare naționale și va adapta bazele de date existente, cum ar fi sistemul de alertă timpurie și de pregătire, la noile cadre.

²³ Acestea sunt grupuri comune informale de experți instituite în conformitate cu Decizia C(2016) 3301 a Comisiei.

- ✓ La cererea Comisiei, EUAA va furniza Comisiei informații și analize cu privire la anumite țări terțe care ar putea fi avute în vedere în scopul desemnării drept țări terțe sigure la nivelul Uniunii.

Principalele etape care trebuie avute în vedere:

- până la 12 iunie 2025, Comisia reexaminează conceptul de țară terță sigură și, după caz, propune eventuale modificări specifice;
- până la 12 iunie 2026, statele membre notifică Comisiei autoritățile responsabile cu primirea, înregistrarea și depunerea cererilor în temeiul Regulamentului privind procedura de azil;
- până la 12 iunie 2026, statele membre desemnează un punct de contact național în sensul Regulamentului privind condițiile de obținere a protecției internaționale și comunică Comisiei adresa acestuia. Comisia comunică aceste informații celorlalte state membre.

ELEMENTUL CONSTITUTIV 5

Proceduri de returnare eficiente și echitabile

Politica UE în domeniul migrației poate fi durabilă numai dacă persoanele care nu au drept de ședere în UE sunt returnate efectiv. Acest element constitutiv enumeră măsurile suplimentare în direcția unui sistem comun al UE pentru returnări, în cadrul căruia persoanele returnate sunt stimulate să coopereze, să rămână disponibile pe tot parcursul procesului și să se întoarcă, ori de câte ori este posibil în mod voluntar. Măsurile menite să stimuleze returnările voluntare ar trebui să completeze returnările forțate credibile și funcționale. Statele membre ar trebui să dispună totodată de instrumente și proceduri care să permită o gestionare internă eficientă și o cooperare consolidată, precum și schimbul de informații cu alte state membre în vederea unui proces de returnare mai eficient.

Pentru a elimina lacunele dintre procedura de azil și procedura de returnare, Regulamentul privind procedura de azil obligă statele membre **să se asigure că fiecare solicitant care a primit o decizie negativă în materie de azil primește, de asemenea, o decizie de returnare în același timp sau la scurt timp după aceea**. Cele două decizii vor trebui să facă obiectul unei căi de atac comune în fața aceleiași instanțe, în cadrul aceleiași proceduri judiciare și în aceleași termene, în cazul în care decizia de returnare este luată ca parte a deciziei negative aferente în materie de azil. În cazul în care decizia de returnare este emisă separat, aceasta poate fi atacată separat, dar în aceleași termene²⁴. **Se vor aplica norme consolidate persoanelor care încearcă să întârzie procedurile prin intermediul unor căi de atac sau al unor cereri de azil ulterioare, cu unicul scop de a împiedica returnarea din Uniune.**

În timp ce unele state membre au centralizat gestionarea actorilor implicați în procesul de returnare sub o autoritate, alte state membre au stabilit acorduri de lucru între diferiți actori și autorități pentru a îmbunătăți eficiența și sustenabilitatea procesului de returnare.

19 state membre emit deja decizii negative în materie de azil împreună cu decizii de returnare, unele ca parte a aceluiași act, iar altele ca două acte distincte, dar în același timp. Cinci state membre au digitalizat deja sistemele informatice de gestionare a cazurilor de returnare, iar 11 state membre sunt în curs de elaborare a unui sistem bazat pe modelul de sistem de gestionare a cazurilor de returnare (RECAMAS) elaborat de Frontex. Sistemele de gestionare a cazurilor de readmisie finanțate de UE facilitează procedurile de readmisie cu unele țări terțe cu care sunt conectate majoritatea statelor membre.

În plus, mulți actori la nivel național sunt implicați în procesul de returnare, iar cooperarea este esențială pentru un proces eficient. Evaluarea tematică Schengen în curs în domeniul returnării pentru un sistem eficient al UE în materie de returnări analizează în special modul în care pot fi eliminate decalajele dintre actorii implicați în procesul de returnare. Rezultatele evaluării (inclusiv cele mai bune practici) ar trebui considerate

²⁴ În cazul în care o decizie de returnare este emisă ca act separat, aceasta poate face obiectul unei căi de atac în cadrul unei proceduri judiciare separate, iar termenele pentru introducerea căii de atac trebuie să fie cuprinse între 5 și 10 zile pentru procedura la frontieră, procedura accelerată, verificarea inadmisibilității și retragerea implicită. Termenele pentru introducerea căii de atac în toate celelalte cauze trebuie să fie cuprinse între două săptămâni și o lună.

relevante atunci când se pun în aplicare elementele pactului referitoare la proceduri de returnare mai eficiente și mai echitabile în întreaga Europă²⁵.

Returnarea voluntară, susținută de o returnare forțată credibilă, împreună cu reintegrarea, constituie modalitatea cea mai durabilă, mai eficientă din punctul de vedere al costurilor și mai umană/demnă de a efectua returnările și ar trebui să fie preferată în continuare. Este important să se consolideze stimulentele pentru returnarea voluntară și să se ofere sprijin coerent pentru reintegrare, inclusiv prin utilizarea programului de reintegrare al UE condus de Frontex. În prezent, 25 din cele 31 de state membre și țări asociate spațiului Schengen participă la Programul Frontex de reintegrare în UE și îl utilizează.

În acest context, ar trebui luate următoarele măsuri pentru a asigura punerea efectivă în aplicare a acestui element constitutiv:

Statele membre

Legislație

- ✓ Statele membre ar trebui să revizuiască și să adapteze cadrele naționale de reglementare, după caz.
- ✓ Statele membre vor trebui să se asigure că decizia de returnare este emisă ca parte a deciziei negative în materie de azil sau, în cazul în care aceasta este emisă ca act separat, că decizia de returnare este emisă în același timp cu decizia de azil sau la scurt timp după aceasta.
- ✓ Statele membre vor trebui totodată să se asigure că, în ceea ce privește căile de atac împotriva deciziilor negative în materie de azil și a deciziei de returnare, acestea sunt tratate în comun sau în termenele prevăzute în Regulamentul privind procedura de azil. De exemplu, statele membre ar putea prevedea în cadrul legislației termene comune pentru ambele tipuri de căi de atac.

Organizare și procese administrative

- ✓ Statele membre ar trebui să își revizuiască procedurile interne pentru a stabili o procedură și un flux de lucru clare cu privire la modul în care sunt gestionate cazurile, pentru a asigura un proces fără sincope între emiterea unei decizii negative în materie de azil și decizia de returnare, cuprins între momentul în care persoana nu mai are drept de ședere în UE și decizia de returnare, până la o cerere de readmisie adresată unei țări terțe și apoi returnarea voluntară/forțată și furnizarea de sprijin pentru reintegrare. Statele membre ar trebui, de asemenea, să instituie structuri care să garanteze că, în ceea ce privește căile de atac împotriva deciziilor negative în materie de azil și a deciziei de returnare, acestea sunt tratate în comun sau în termenele prevăzute în Regulamentul privind procedura de azil.
- ✓ Statele membre sunt încurajate să ia măsuri active pentru a institui un sistem informatic modern și performant de gestionare a cazurilor de returnare, care să prevadă prelucrarea informațiilor și verificări care să reflecte modificările legislative și administrative și cerințele privind fluxul de lucru. Utilizarea sistemului existent de gestionare a cazurilor de returnare și a instrumentelor de asistență pentru reintegrare ar trebui, de asemenea, sprijinită și extinsă.

Capacități (resurse umane, infrastructură și echipamente)

²⁵ Comisia va adopta raportul și propunerea de recomandări ale Consiliului în primul trimestru al anului 2025.

- ✓ Statele membre ar trebui să revizuiască atât cerințele în materie de **infrastructură, cât și capacitatea de personal** pentru a putea prevedea măsuri eficiente care să asigure disponibilitatea persoanei returnate pe tot parcursul procedurii, pentru a preveni riscul de sustragere, inclusiv, după caz, prin aplicarea unor alternative la luarea în custodie publică.
- ✓ Statele membre ar trebui să asigure **capacitatea de a consolida consilierea în materie de returnare** pentru a garanta că persoanele care trebuie returnate sunt însoțite rapid pe parcursul întregului proces.
- ✓ Statele membre ar trebui să **consolideze măsurile de stimulare pentru returnarea voluntară și să simplifice sprijinul pentru reintegrare**, în strânsă cooperare cu Frontex.

Comisia

Sprijin practic

- ✓ **Coordonatorul pentru returnare** va juca un rol esențial în monitorizarea provocărilor identificate în mod specific în domeniul returnării și prin promovarea creșterii eficienței, a coerenței interne și a cooperării dintre statele membre. Coordonatorul pentru returnare va întreprinde în acest sens **acțiuni de returnare specifice**, pe baza activității deja lansate pentru a îmbunătăți planificarea comună a zborurilor și misiunile de identificare, inclusiv pentru a optimiza utilizarea sprijinului Frontex, pentru a face schimb de practici și de experiență cu privire la emiterea în comun a deciziilor negative în materie de azil și a deciziilor de returnare, precum și cooperarea privind returnarea persoanelor returnate care reprezintă o amenințare la adresa securității. Rețeaua la nivel înalt privind returnarea și Frontex vor sprijini, de asemenea, aceste eforturi.
- ✓ Comisia va colabora cu statele membre pentru a îmbunătăți punerea în practică a abordării de tip „Echipa Europa” și pentru a **consolida cooperarea eficace a țărilor terțe în materie de readmisie**, utilizând toate pârghiile și stimulentele disponibile, cum ar fi acțiunile întreprinse ca urmare a mecanismului prevăzut la articolul 25a din Codul de vize, care stabilește o legătură între cooperarea în materie de vize și readmisie, descrisă în secțiunea 5 de mai jos, precum și politicile în materie de comerț, vize, dezvoltare și alte politici.
- ✓ Comisia va **elabora orientări generale privind digitalizarea sistemului de returnare al UE**, cu o abordare holistică a tuturor elementelor punerii în aplicare a pactului.

Agenții ale UE

Sprijin practic

- ✓ Frontex, în strânsă cooperare cu Comisia și cu coordonatorul pentru returnare, va juca un rol esențial în punerea în aplicare a acestui element constitutiv, sprijinind statele membre în toate etapele procesului de returnare. Consolidarea și utilizarea pe deplin a sprijinului acordat de Frontex pentru identificare, operațiuni de returnare și sprijin pentru reintegrare durabilă vor avea un caracter esențial.
- ✓ Un sistem previzibil de coordonare în cadrul Frontex, bazat pe planificarea comună a utilizării de către statele membre a sprijinului Frontex, ar trebui să permită o mai bună punere în comun a resurselor în toate etapele returnării. Acest sistem ar trebui să se bazeze pe activitatea referitoare la acțiuni de returnare specifice, punând accentul pe consolidarea coerenței, pe coordonare, pe creșterea

eficienței și pe schimbul de bune practici între statele membre și în cadrul acestora, sub îndrumarea coordonatorului pentru returnare.

Principalele etape care trebuie avute în vedere:

- până la sfârșitul anului 2024, toate statele membre ar trebui să utilizeze în mod activ programul Frontex de reintegrare în UE;
- până în ianuarie 2025, Frontex, în strânsă colaborare cu Comisia și cu statele membre, va institui un sistem de planificare cuprinzător, axat pe principalele țări terțe prioritare;
- până în iunie 2025, coordonatorul pentru returnare va elabora, ca „acțiune specifică”, un manual care să ghideze actorii implicați în returnare din statele membre să fie conectați printr-un flux de lucru eficient;
- în 2025, Comisia va institui mecanisme de sprijinire a statelor membre care nu emit încă decizii de returnare, alături de decizii negative în materie de azil, pentru a dezvolta capacitățile necesare în acest sens;
- până la jumătatea anului 2026, pe baza analizei lacunelor realizate de Frontex, agenția va sprijini statele membre să instituie un sistem informatic de gestionare a cazurilor de returnare.

ELEMENTUL CONSTITUTIV 6

Un sistem echitabil și eficient: punerea în aplicare a noilor norme în materie de responsabilitate

Stabilirea repartizării eficace și stabile a responsabilității în întreaga Uniune și reducerea stimulentei pentru deplasările secundare reprezintă una dintre prioritățile principale ale pactului și un element esențial pentru consolidarea încrederii între statele membre.

În prezent, Regulamentul Dublin III²⁶ stabilește criteriile și mecanismele de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională. În cazul în care solicitanții de protecție internațională nu sunt prezenți în statul membru responsabil de examinarea cererii lor, aceștia trebuie transferați în statul membru respectiv. Au existat provocări importante în materie de punere în aplicare a Regulamentului Dublin, în special în ceea ce privește efectuarea transferurilor.

Recent adoptatul Regulament privind gestionarea azilului și migrației (AMMR) reformează sistemul Dublin, prin introducerea unor norme de responsabilitate mai echitabile și mai eficiente. Aplicarea corectă a noilor norme este fundamentală pentru funcționarea eficientă a sistemului european de azil și pentru asigurarea solidarității între statele membre. Asigurarea unor transferuri sistematice și rapide către statul membru responsabil va contribui la abordarea fenomenului de „introducere de cereri multiple de azil” și, la rândul său, la descurajarea sosirilor ilegale, precum și la reducerea unora dintre factorii care stimulează persoanele să se deplaseze între statele membre în mod neautorizat.

În acest proces, depășirea rapidă a deficiențelor actuale va fi esențială. Noile norme privind responsabilitatea reprezintă o evoluție semnificativă față de sistemul actual. De exemplu, Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației introduce un nou criteriu de responsabilitate bazat pe diplome și calificări și sporește stabilitatea responsabilității prin prelungirea, de regulă, a termenelor pentru transfer și încetarea responsabilității. În același timp, consolidează criteriile familiale, inclusiv prin introducerea unei noi obligații de a acorda prioritate cazurilor familiale.

Noul regulament eficientizează procedurile prin scurtarea termenelor și prin transformarea procedurii de reprimire într-o notificare. De asemenea, există noi obligații pentru solicitanți de a reduce abuzurile în sistem (cum ar fi obligația de a depune o cerere în statul membru al primei intrări) și pentru statul membru de a reacționa în cazul deplasărilor secundare (cum ar fi obligația de a acoperi numai nevoile de bază ale solicitantului în caz de sustragere) sau în cazul în care solicitantul reprezintă o amenințare la adresa securității. Acestea sunt contrabalansate cu noi garanții pentru solicitanți²⁷.

Documentul de lucru al serviciilor Comisiei intitulat „Foaia de parcurs Dublin în acțiune – Creșterea eficacității Regulamentului Dublin III: identificarea bunelor practici în statele

²⁶ Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare).

²⁷ A se vedea elementul constitutiv 9.

membre”²⁸ identifică practici care pot ajuta statele membre să abordeze unele dintre provocările existente ale sistemului actual, pe măsură ce ne îndreptăm către noul sistem.

Pentru a trece cu succes de la sistemul Dublin III la standardele juridice și operaționale ale Regulamentului privind gestionarea azilului și migrației, ar trebui luate următoarele măsuri:

Statele membre

Legislație

- ✓ Statele membre ar trebui să își revizuiască și să își adapteze, după caz, cadrele naționale de reglementare pentru a asigura aplicarea efectivă a Regulamentului privind gestionarea azilului și migrației. Printre altele, statele membre vor trebui să acorde o atenție deosebită căilor de atac efective²⁹, neacordării dreptului la condiții de primire în caz de sustragere, precum și alinierii la noile termene în cadrul diferitelor proceduri.

Organizare și procese administrative

- ✓ Statele membre ar trebui să revizuiască și, dacă este necesar, să adapteze structura și funcționarea unităților naționale Dublin. Aceasta include revizuirea metodelor de lucru ale unităților Dublin și actualizarea procedurilor operaționale standard pentru a pune în aplicare noile proceduri (și anume notificările de reprimire, transferurile și compensarea responsabilității, precum și continuarea stabilirii responsabilității în absența solicitantului), precum și pentru a respecta termenele mai scurte pentru toate procedurile.
- ✓ Statele membre ar trebui să dezvolte structuri de coordonare și metode de lucru între unitățile lor Dublin și alte autorități pentru a asigura aplicarea efectivă a noilor norme. Aceasta include, de exemplu, elaborarea unor metode specifice de cooperare cu autoritățile de screening și cu autoritățile de aplicare a legii (de exemplu, pentru a acoperi rezultatul controlului de securitate în timpul procedurii de screening sau schimbul de informații relevante în materie de securitate înainte de efectuarea unui transfer) și cu autoritățile de primire (monitorizarea prezenței în unitatea de cazare etc.).

În acest scop, statele membre ar trebui să ia în considerare dezvoltarea sau actualizarea sistemului lor informatic existent de gestionare a cazurilor pentru a permite integrarea procedurii Dublin reformate cu celelalte procese legate de azil și primire. Un sistem integrat de gestionare a cazurilor va facilita respectarea noilor obligații și va spori eficiența procedurilor existente. Acesta va asigura totodată o mai bună imagine de ansamblu a diferitelor etape ale procedurii, precum și o cooperare și o comunicare mai eficace între autoritățile naționale competente (de exemplu, în materie de azil, primire, returnare, migrație și gestionarea frontierelor). Statele membre ar trebui, de asemenea, să ia în considerare automatizarea anumitor părți ale procedurii, inclusiv calcularea automată a termenelor aplicabile, atenționări pentru apropierea de expirarea termenelor sau sugestii pentru următoarele etape ale procedurii.

- ✓ Statele membre sunt încurajate să elaboreze un inventar al diplomelor și al altor calificări de la nivelul doi din Clasificarea Internațională Standard a

²⁸ Raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu: Prognoza pe termen lung privind viitoarele intrări și ieșiri din bugetul UE (2024-2028) COM(2023) 390 final.

²⁹ A se vedea elementul constitutiv 9.

Educației în sens ascendent, cu scopul de a facilita aplicarea efectivă a noului criteriu privind diplomele și calificările. Acest inventar ar putea include și o listă a instituțiilor de învățământ din statele membre care au dreptul de a elibera astfel de diplome și calificări.

- ✓ Statele membre vor trebui să asigure **prioritizarea cazurilor legate de familie în fiecare etapă a procedurii**, de exemplu prin elaborarea unor proceduri operaționale standard specifice. Statele membre ar trebui să aibă în vedere acorduri de cooperare cu organizațiile însărcinate cu regăsirea familiei.

Capacități (resurse umane, infrastructură și echipamente)

- ✓ Statele membre vor trebui să se asigure că autoritățile competente dispun de resursele umane, materiale și financiare necesare pentru a-și îndeplini sarcinile care le revin în temeiul Regulamentului privind gestionarea azilului și migrației, inclusiv de personal suficient și instruit în mod corespunzător. În acest context, statele membre ar trebui să revizuiască și, dacă este necesar, să sporească capacitatea unităților Dublin naționale de a-și îndeplini toate sarcinile în noile termene mai scurte. Statele membre vor trebui totodată să asigure o capacitate suficientă pentru a garanta punerea în aplicare eficace a deciziilor de transfer, de exemplu prin limitarea sustragerii³⁰, îmbunătățirea comunicării între statele membre, creșterea flexibilității în statul membru responsabil și sprijinirea statului membru care efectuează transferul³¹. Acest fapt implică resurse umane și logistica necesară, inclusiv, de exemplu, facilități dedicate transferurilor efectuate în temeiul Regulamentului Dublin.
- ✓ Statele membre trebuie să se asigure că rețeaua DubliNet este actualizată la nivel național, astfel încât DubliNet să rămână operațională și să permită schimbul tuturor informațiilor necesare în temeiul Regulamentului privind gestionarea azilului și migrației.

Comisia

Obligație legală

- ✓ Comisia va convoca, până în septembrie 2024, noul **comitet de reglementare pentru Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației** pentru a adopta actele de punere în aplicare care se impun în temeiul regulamentului.
- ✓ Comisia va **adopta normele de punere în aplicare** necesare pentru funcționarea AMMR, înlocuind Regulamentul (CE) nr. 1560/2003 al Comisiei („normele de punere în aplicare a Regulamentului Dublin”)³².

³⁰ De exemplu, prin creșterea numărului de angajați care monitorizează prezența în centrele de cazare, prin crearea de centre de cazare în scopul transferurilor efectuate în temeiul Regulamentului Dublin. Pentru mai multe detalii, a se vedea documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD(2023) 390 final.

³¹ De exemplu, dând dovadă de flexibilitate în ceea ce privește numărul de transferuri pe care le pot accepta pe zi/pe lună, orele în care pot avea loc transferurile, oferind mai multe zile alternative pentru efectuarea transferurilor, permițând efectuarea transferurilor în temeiul Regulamentului Dublin la diferite puncte de trecere a frontierei. Pentru mai multe detalii, a se vedea documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD(2023) 390 final.

³² Regulamentul (CE) nr. 1560/2003 al Comisiei din 2 septembrie 2003 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 343/2003 al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe.

Sprijin practic

- ✓ În colaborare cu EUAA, Comisia va organiza reuniuni ale **grupului de experți Dublin („Comitetul de contact Dublin”)** pentru a facilita aplicarea corectă a noilor dispoziții (inclusiv prin clarificarea sensului anumitor dispoziții), pentru a identifica domeniile care ar necesita o atenție suplimentară în perioada de tranziție și pentru a elabora orientări, după caz. Comisia va depune eforturi pentru a organiza aceste reuniuni în paralel cu rețeaua EUAA Dublin, care se axează mai mult pe problemele de natură operațională.
- ✓ Comisia, în colaborare cu eu-LISA și cu statele membre, prevede o **modernizare treptată a rețelei DubliNet** pentru a o adapta la noul cadru juridic și la nevoile unităților naționale Dublin.
- ✓ Comisia va sprijini o structură comună de inventare a diplomelor și a altor calificări și instituții de învățământ, construită pe bazele de date existente ale UE (cum ar fi <http://eter-project.com>) și lucrările ulterioare în contextul Cadrelui european al calificărilor și al Europass³³ în ceea ce privește interoperabilitatea bazelor de date pentru calificări, precum și cu rețeaua centrelor naționale pentru recunoaștere academică (rețeaua ENIC-NARIC).

Agenții ale UE

Obligație legală

- ✓ Până în aprilie 2025 (zece luni de la intrarea în vigoare a AMMR), EUAA va **elabora modelul pentru cazurile legate de familie și orientări pentru regăsirea și identificarea** membrilor de familie.
- ✓ De asemenea, cu sprijinul statelor membre, EUAA va **elabora broșuri și materiale informative adaptate și cuprinzătoare** și va oferi **orientări cu privire la desfășurarea interviurilor individuale prin videoconferință**.

Sprijin practic

- ✓ EUAA va **adapta funcționarea și domeniul de competență al rețelei sale de unități Dublin pentru a reflecta noul sistem** și va actualiza orientările care sprijină aplicarea noilor norme în materie de responsabilitate.
- ✓ eu-LISA va fi responsabilă de **modernizarea tehnică și operațională a rețelei DubliNet**. Prima etapă (modernizare prioritară) se va desfășura între jumătatea anului 2024 și jumătatea anului 2026 și va asigura caracterul adecvat al formularelor DubliNet. De asemenea, va oferi actualizări tehnologice și de securitate esențiale. A doua etapă, urmând a se desfășura în perioada 2026-2028, va continua automatizarea proceselor și integrarea deplină cu sistemele naționale.

³³ <https://europass.europa.eu/ro>.

Principalele etape care trebuie avute în vedere:

- până în septembrie 2024, Comisia va convoca Comitetul de reglementare privind AMMR;
- până la 12 iunie 2025, Comisia va avea ca obiectiv adoptarea actelor de punere în aplicare care să înlocuiască normele de aplicare a Regulamentului Dublin;
- până la 12 iunie 2025, Comisia va avea ca obiectiv adoptarea actelor delegate prevăzute în Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației;
- până în septembrie 2024, Comisia va emite o notă explicativă privind modernizarea treptată a DubliNet;
- până în aprilie 2025, EUAA va elabora modelul pentru cazurile legate de familie și orientări pentru regăsirea și identificarea membrilor de familie;
- până la 12 martie 2026, statele membre ar trebui să notifice Comisiei autoritățile competente responsabile pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute în Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației. La scurt timp după aceea, Comisia publică o listă consolidată a acestor autorități.

ELEMENTUL CONSTITUTIV 7

Realizarea activității de solidaritate

Solidaritatea este un principiu fundamental al UE, consacrat la articolul 80 din TFUE. Pentru prima dată, Uniunea va dispune de un **mecanism de solidaritate permanent, obligatoriu din punct de vedere juridic, dar flexibil**, pentru a se asigura că niciun stat membru care se confruntă cu presiuni nu este nevoit să le facă față singur. Acesta este corespondentul normelor privind responsabilitatea sporită descrise la elementele constitutive 2 și 6.

Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației introduce un **mecanism de solidaritate cu praguri minime de 30 000 de transferuri și un sprijin financiar în valoare de 600 de milioane EUR la nivelul Uniunii**, pe care Comisia trebuie să îl respecte atunci când calculează nevoile pentru anul respectiv. Toate statele membre vor trebui să participe, dar vor putea să își aleagă măsurile de solidaritate între transferuri, solidaritate financiară sau măsuri alternative (personal sau sprijin în natură). Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației prevede instituirea Forumului la nivel înalt al UE privind solidaritatea prezidat de statul membru care deține președinția Consiliului, în cadrul căruia ar trebui să fie asumate angajamentele, precum și a Forumului la nivel tehnic al UE privind solidaritatea, prezidat de coordonatorul pentru solidaritate, care va fi responsabil de operaționalizarea rezervei anuale de solidaritate prevăzute în actul anual de punere în aplicare al Consiliului.

Figura 3: Ciclul anual de gestionare a migrației

Multe dintre acțiunile necesare pentru punerea în aplicare a ciclului anual de solidaritate trebuie puse în aplicare la nivelul Uniunii. Comisia va lua măsurile corespunzătoare care se impun pentru primul **ciclu anual de gestionare a migrației**, luând toate măsurile juridice, administrative și operaționale necesare pentru a se asigura că fiecare etapă a ciclului anual funcționează fără probleme, inclusiv operaționalizarea primei **rezerve anuale de solidaritate pe care Consiliul trebuie să o adopte la sfârșitul anului 2025**.

Sunt necesare totodată acțiuni **la nivel național**. În ceea ce privește multe dintre elementele constitutive anterioare, Comisia și statele membre pot valorifica practicile existente, pe baza experienței acumulate până în prezent în ceea ce privește mecanismele

de solidaritate *ad-hoc*. Punerea în aplicare a mecanismului voluntar de solidaritate începând din 2022³⁴, în special, constituie o sursă de inspirație pentru Comisie și statele membre în ceea ce privește practicile, experiențele practice și lecțiile învățate cu privire la modul de punere în aplicare a principiului solidarității – atât pentru transferurile solicitanților de protecție internațională, cât și pentru solidaritatea financiară. Aceste experiențe și investiții ar trebui luate în considerare la operaționalizarea obligațiilor din cadrul acestui element constitutiv.

În acest context, ar trebui luate următoarele măsuri pentru a asigura punerea efectivă în aplicare a acestui element constitutiv:

Statele membre

Legislație

- ✓ Statele membre ar trebui să își revizuiască cadrele naționale de reglementare și să le adapteze în funcție de necesități pentru a asigura aplicarea efectivă a Regulamentului privind gestionarea azilului și migrației.

Organizare și procese administrative

- ✓ Statele membre vor trebui să stabilească procedurile și structurile decizionale necesare pentru participarea la ciclul anual de gestionare a migrației, de exemplu prin numirea unui **coordonator național** și instituirea unui **mecanism național de coordonare**. În special, statele membre vor trebui să definească procesul intern de alegere a modului în care doresc să contribuie la solidaritate și la asumarea la timp a angajamentelor în cadrul **Forumului la nivel înalt al UE privind solidaritatea**. Consultarea la nivel național va contribui, de asemenea, la procesul de consultare al Comisiei care precedă adoptarea propunerii Comisiei de act de punere în aplicare al Consiliului.
- ✓ De asemenea, statele membre vor avea nevoie de procese pentru a **colecta și a transmite Comisiei informațiile și datele necesare** pentru elaborarea raportului anual european privind azilul și migrația în termenele prevăzute în regulament (raportul trebuie prezentat până la 1 iunie și actualizat până la 1 septembrie începând cu 2025). În acest scop, statele membre ar trebui să elaboreze procedurile operaționale standard și structurile de coordonare necesare.
- ✓ Statele membre care optează pentru transfer sau care beneficiază de acesta vor trebui să respecte termenul de 1,5 luni pentru a finaliza procesul de transfer (care începe de la transmiterea informațiilor relevante către statul membru de transfer) prevăzut în regulament. În acest scop, statele membre ar trebui să stabilească proceduri operaționale standard și fluxuri de lucru interne. Aceste fluxuri de lucru vor trebui să acopere identificarea persoanelor eligibile pentru transfer prin examinarea tuturor factorilor relevanți, cum ar fi existența unor legături semnificative între persoana în cauză și statul membru de transfer, precum și informații privind procedurile, precum și să asigure interesul superior al copilului și garanțiile aferente. Aceste proceduri vor trebui, de asemenea, să acopere controalele de securitate și transferul de informații legate de securitate de către statele membre beneficiare și, după caz, verificarea securității de către statul membru de transfer.

³⁴ https://home-affairs.ec.europa.eu/policies/migration-and-asylum/migration-management/relocation-eu-solidarity-practice_en; Președinția franceză a Consiliului Uniunii Europene 2022. (22 iunie 2022). *Primul pas în punerea în aplicare tratată a Pactului european privind migrația și azilul: modalitatea de funcționare a unui mecanism voluntar de solidaritate.*

Capacități (resurse umane, infrastructură și echipamente)

- ✓ Statele membre și agențiile UE vor trebui să asigure **resursele necesare pentru a furniza contribuții de calitate și în timp util** pentru Raportul anual european privind azilul și migrația – raportul trebuie prezentat până la 1 iunie și actualizat până la 1 septembrie începând cu 2025 – inclusiv participarea la reuniunile rețelei aferente mecanismului UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație³⁵ în iulie și septembrie începând cu 2025.
- ✓ Statele membre vor trebui să **dezvolte capacitatea necesară pentru a-și identifica nevoile de solidaritate** și acțiunile specifice de sprijin prin contribuții financiare sau sprijin în natură, să le prezinte Forumului la nivel tehnic al UE privind solidaritatea și, ulterior, să asigure absorbția efectivă a oricărei astfel de contribuții financiare sau în natură.
- ✓ Atât **statele membre beneficiare, cât și cele contribuitoare vor trebui să asigure capacitatea necesară pentru punerea în aplicare a transferurilor** (a se vedea și precedentul element constitutiv 6) dacă optează pentru respectiva măsură sau beneficiază de aceasta. Aceasta înseamnă asigurarea resurselor necesare și a unui personal competent suficient, inclusiv în unitățile Dublin și pentru orice controale de securitate suplimentare; construirea infrastructurii necesare și achiziționarea echipamentelor care se impun pentru punerea în aplicare a transferurilor în termenul prevăzut. Statele membre ar trebui să asigure acoperirea prin intermediul unui sistem de gestionare a cazurilor, precum și o capacitate de transport și de primire, inclusiv centre de transfer și centre de interviuare (la distanță).

Comisia

Obligație legală

- ✓ Comisia va adopta **primul raport anual european privind azilul și migrația** până la 15 octombrie 2025, pe baza datelor cantitative și calitative și a informațiilor furnizate de statele membre și de agențiile Uniunii. Acesta va contura un tablou situațional al domeniului migrației și azilului și va servi drept instrument de alertă timpurie și de conștientizare.
- ✓ Până la 15 octombrie 2025, Comisia va adopta, de asemenea, **primul act de punere în aplicare al Comisiei de stabilire a statelor membre care sunt supuse unei presiuni migratorii, sunt expuse riscului de presiune migratorie sau se confruntă cu o situație migratorie semnificativă**, precum și prima **propunere a Comisiei de act de punere în aplicare al Consiliului de instituire a rezervei anuale de solidaritate**.
- ✓ Comisia va numi primul **coordonator pentru solidaritate**, care va institui și va convoca **Forumul la nivel tehnic al UE privind solidaritatea**. Pactul-platforma de solidaritate în vigoare se va transforma în Forumul la nivel tehnic privind solidaritatea.
- ✓ Comisia va convoca **Comitetul de reglementare privind AMMR** (a se vedea elementul constitutiv 6) și va adopta cele **două acte de punere în aplicare legate de funcționarea solidarității**. Primul se referă la condițiile uniforme privind

³⁵ Recomandarea (UE) 2020/1366 a Comisiei din 23 septembrie 2020 privind un mecanism al UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație (Plan de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora).

pregătirea și depunerea de informații și de documente în scopul transferului, inclusiv în ceea ce privește controalele de securitate. Al doilea se referă la normele de funcționare a contribuțiilor financiare.

- ✓ În cooperare cu EUAA, Comisia va oferi totodată instrumente pentru identificarea și corelarea persoanelor care urmează să fie transferate cu statul membru contribuitor, pentru a asigura respectarea obligației statului membru beneficiar de a ține seama de existența unor legături semnificative între persoana în cauză și statul membru de transfer, având în vedere, de asemenea, preferințele rezonabile exprimate de statul membru respectiv.

Sprrijin practic

- ✓ În 2024, Comisia va efectua o **testare (simulare) a raportului anual european privind azilul și migrația** pentru a anticipa și a aborda eventualele lacune în materie de date și informații, precum și deficiențele procesului. Pentru a asigura consolidarea critică a datelor necesare și schimbul de analize, Comisia va utiliza pe deplin **Rețeaua aferentă mecanismului UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație**.
- ✓ În colaborare cu EUAA, Comisia va organiza o **serie de reuniuni ale experților Comisiei** („Comitetul de contact Dublin” extins) pentru a facilita aplicarea corectă (inclusiv prin clarificarea sensului anumitor dispoziții) a noului sistem, pentru a identifica domeniile care ar necesita o atenție suplimentară în perioada de tranziție și pentru a coordona identificarea și diseminarea bunelor practici.

Agenții ale UE

Obligație legală

- ✓ EUAA, Frontex, Europol și FRA vor trebui să colecteze date și informații relevante de la statele membre și să furnizeze Comisiei contribuțiile lor pentru elaborarea raportului anual european privind azilul și migrația în termenele prevăzute în regulament.

Sprrijin practic

- ✓ EUAA va elabora modele și proceduri operaționale pentru angajamentele și contribuțiile de solidaritate.

Principalele etape care trebuie avute în vedere:

- până la 30 octombrie 2024, Comisia va încheia simularea pentru raportul anual european privind azilul și migrația și va prezenta rezultatele mecanismului UE de pregătire și gestionare a crizelor legate de migrație;
- până la începutul anului 2025, Comisia va numi coordonatorul pentru solidaritate și va pune la dispoziție resursele necesare pentru îndeplinirea în mod eficace a sarcinilor;
- până la începutul lunii mai 2025, Comisia va solicita statelor membre și agențiilor UE informațiile necesare în vederea începerii primului ciclu anual de gestionare a migrației la 1 iunie 2025;
- până la 12 iunie 2025, Comisia va avea ca obiectiv adoptarea cele două acte de punere în aplicare prevăzute în ceea ce privește solidaritatea (pentru transfer și, respectiv, pentru contribuțiile financiare).

ELEMENTUL CONSTITUTIV 8

Pregătire, planificare pentru situații neprevăzute și răspuns în situații de criză

Pentru a răspunde mai bine provocărilor viitoare, noul cadru legislativ include mai multe măsuri noi și complementare pentru a asigura pregătirea, planificarea pentru situații neprevăzute și răspunsul în situații de criză în întreaga UE. Acest fapt ar trebui să contribuie la consolidarea rezilienței la evoluția situațiilor migratorii, precum și la reducerea riscurilor de situații de criză.

Nivelul de pregătire și planificarea pentru situații neprevăzute sunt elemente importante pentru a considera că un stat membru este „bine pregătit”. Acestea sunt strâns legate de menținerea unor sisteme de primire adecvate în întreaga UE (a se vedea elementul constitutiv 3) și, prin urmare, sunt esențiale pentru buna funcționare a obligațiilor în materie de responsabilitate (a se vedea elementul constitutiv 6). Un stat membru nu poate fi considerat bine pregătit dacă nu există o planificare pentru situații neprevăzute, ceea ce, la rândul său, poate avea un impact asupra posibilității ca statul membru să beneficieze de solidaritate sau de deduceri din contribuțiile de solidaritate (elementul constitutiv 7). În acest sens, raportul anual european privind azilul și migrația, ca prim pas al ciclului anual de gestionare a migrației, va trebui să includă informații privind nivelul de pregătire în Uniune și în statele membre. Pregătirea și planificarea pentru situații neprevăzute vor sprijini, de asemenea, un răspuns rapid, eficient și coordonat în cazul unei crize a migrației, ținând seama de particularitățile geografice, inclusiv de regiunile de frontieră.

Pregătirea implică alocarea resurselor umane, materiale și financiare și a infrastructurii necesare pentru a garanta funcționarea sistemelor de azil și migrație, precum și coordonarea între autoritățile relevante, la nivel național și la nivelul UE.

Planificarea pentru situații neprevăzute, astfel cum este prevăzută în Directiva privind condițiile de primire, face parte din pregătire. Această planificare pentru situații neprevăzute vizează construirea și menținerea unor sisteme de primire mai reziliente în întreaga UE, care să poată funcționa eficient, inclusiv în situații de criză. Din acest motiv, este esențial ca aceste planuri de urgență să vizeze și procedurile de azil (a se vedea elementul constitutiv 4). În absența măsurilor de contingență pentru prelucrarea cererilor de azil, povara asupra sistemelor de primire în situații de presiune sau de criză nu ar face decât să se agraveze. Includerea procedurilor de azil în planurile de urgență pentru primire care se impun în temeiul Directivei reformate privind condițiile de primire va facilita, de asemenea, sinergiile dintre diferiții actori implicați și va asigura simplificarea proceselor și punerea în aplicare a măsurilor necesare. Aceste planuri de urgență trebuie evaluate și revizuite periodic (cel puțin o dată la trei ani).

În același timp, deși au un domeniu de aplicare mai larg, strategiile naționale care urmează să fie elaborate în temeiul Regulamentului privind gestionarea azilului și migrației ar trebui să cuprindă obligațiile nou-introduse privind planificarea pentru situații neprevăzute într-un mod coerent și complementar cu obligațiile existente privind gestionarea frontierelor și returnarea (a se vedea elementele constitutive 2 și 5).

Din punct de vedere operațional, mecanismul UE de pregătire și gestionare a crizelor legate de migrație (Planul de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora) în cele două etape ale sale (monitorizare și pregătire, pe de o parte, și gestionarea crizelor, pe de altă parte) oferă, prin intermediul Rețelei aferente mecanismului UE de pregătire pentru situații de criză și de gestionare a crizelor legate de migrație, un cadru participativ pentru monitorizarea și anticiparea fluxurilor de

migrație și a situațiilor de migrație, consolidarea rezilienței și organizarea unui răspuns coordonat la o criză a migrației. Agențiile UE au, de asemenea, un rol esențial în oferirea de sprijin specific, precum și în monitorizarea pregătirii și a planificării pentru situații neprevăzute, în conformitate cu mandatele lor respective.

Acțiunile desfășurate în cadrul acestui element constitutiv contribuie, de asemenea, la dezvoltarea unei **abordări transsectoriale, care ține seama de toate riscurile și la nivelul întregii societăți în ceea ce privește pregătirea și răspunsul la situații de criză** la nivelul UE, pe baza concluziilor Consiliului European din martie 2024.

În acest context, ar trebui luate următoarele măsuri pentru a asigura punerea efectivă în aplicare a acestui element constitutiv:

Statele membre

Legislație

- ✓ Statele membre ar trebui să își revizuiască **cadrele naționale de reglementare** și să le adapteze în funcție de necesități. În special, statele membre vor trebui să transpună dispozițiile relevante ale Directivei privind condițiile de primire referitoare la planificarea pentru situații neprevăzute.

Organizare și procese administrative

- ✓ Statele membre trebuie să elaboreze, până în aprilie 2025 (în termen de zece luni de la intrarea în vigoare a noii Directive privind condițiile de primire), **planuri naționale de urgență privind primirea** (și azilul), utilizând modelul EUAA recent elaborat.
- ✓ Statele membre ar trebui să ia măsurile administrative care se impun pentru a sprijini elaborarea, adoptarea, punerea în aplicare și **revizuirea periodică a planurilor cuprinzătoare de urgență în materie de migrație și azil**. Aceasta ar putea include crearea unor structuri de coordonare la nivel interministerial care să reunească direcțiile de lucru ce vizează diferite planuri de urgență în baza unor temeuri juridice diferite (frontiere, primire, azil etc.).
- ✓ Statele membre vor trebui totodată să se asigure că **informațiile relevante privind pregătirea sunt colectate și partajate**, după caz, în termenele prevăzute în Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației, în scopul elaborării raportului anual european privind azilul și migrația (a se vedea elementul constitutiv 7).

Capacități (resurse umane, infrastructură și echipamente)

- ✓ Statele membre sunt invitate să **efectueze evaluări sistemice pentru a sprijini pregătirea operațională și planificarea pentru situații neprevăzute** pentru a putea crește și reduce în mod eficace nivelurile de capacitate relevante în caz de nevoie. Prin urmare, statele membre ar trebui să ia în considerare resursele necesare, de exemplu în ceea ce privește personalul instruit, echipamentele informatice și alte echipamente, precum și infrastructurile de primire, logistice și infrastructurile mai ample.

Comisia

Sprijin practic

- ✓ Comisia și EUAA vor sprijini statele membre în **elaborarea și revizuirea planurilor lor naționale de urgență privind primirea și azilul**, la cererea statelor membre, și vor facilita schimbul de bune practici și de cunoștințe prin intermediul mecanismului UE de pregătire și gestionare a crizelor legate de migrație.

Obligație legală

- ✓ EUAA va elabora un **model pentru planurile naționale de urgență privind primirea și azilul**, prevăzute în prezent pentru al patrulea trimestru al anului 2024, și va oferi sprijin statelor membre în elaborarea și revizuirea planurilor lor de urgență, la cererea statelor membre.

Principalele etape care trebuie avute în vedere:

- până la sfârșitul anului 2024, EUAA va elabora un model pentru planurile de urgență;
- până la 12 aprilie 2025, statele membre își adoptă planurile naționale de urgență și le notifică EUAA.

ELEMENTUL CONSTITUTIV 9

Noi garanții pentru solicitanții de protecție internațională și pentru persoanele vulnerabile și monitorizarea sporită a drepturilor fundamentale

Pactul stabilește și clarifică în continuare **asigurările și garanțiile importante pentru solicitanții de protecție internațională și pentru persoanele cu nevoi specifice**, în special pentru minori și familii cu copii sau femei singure și mame. În toate actele juridice noi sunt prevăzute drepturi noi și consolidate. Acestea sunt reunite în cadrul prezentului element constitutiv transversal.

Punerea în aplicare a acestor drepturi, asigurări și garanții servește la protejarea demnității umane și la asigurarea unui drept real și efectiv la azil, inclusiv pentru persoanele cele mai vulnerabile, precum și a accesului la căi de atac efective. Aceste asigurări și garanții servesc la protejarea drepturilor fundamentale în conformitate cu Carta UE. În același timp, contribuie și la protejarea integrității procedurilor la nivelul tuturor elementelor constitutive.

Aceste drepturi, asigurări și garanții pot fi rezumate după cum urmează:

– **drepturi de informare noi și consolidate pentru solicitanții de protecție internațională** prevăzute în noile acte legislative, astfel încât solicitanții să își poată înțelege drepturile și obligațiile, precum și consecințele nerespectării obligațiilor ce le revin în timp util. Furnizarea de informații este necesară pentru aplicarea normelor de combatere a abuzurilor din partea solicitanților. Informațiile trebuie furnizate ținând seama de particularitățile profilului solicitantului;

– **un nou drept la consiliere juridică gratuită pentru solicitanții de protecție internațională în faza administrativă a procedurii**. Acesta se aplică tuturor procedurilor administrative, inclusiv procedurii la frontieră și procedurii de stabilire a responsabilității statului membru pentru o cerere de protecție internațională. Toți solicitanții vor avea în continuare dreptul de a fi asistați și reprezentați de un avocat în etapa căii de atac;

– **identificarea timpurie a vulnerabilităților** și a nevoilor procedurale și de primire speciale, cu termene mai clare pentru primele evaluări individuale, precum și monitorizarea rapidă a victimelor torturii și violenței;

– **garanții mai solide pentru a se asigura că luarea în custodie publică este utilizată ca măsură de ultimă instanță**, în urma unei evaluări individualizate, cu garanții în cazul în care sănătatea fizică sau mintală este expusă unui risc grav (în cazul în care luarea în custodie publică a solicitanților cu nevoi speciale de primire ar pune în pericol grav sănătatea lor fizică și mintală, solicitanții respectivi nu pot fi luați în custodie publică);

– **noi garanții pentru minori**: În cadrul punerii în aplicare a pactului, statele membre trebuie să asigure întotdeauna caracterul central al protecției copilului, în special faptul că interesul superior al copilului trebuie să fie considerat primordial pentru statele membre³⁶.

În plus, instrumentele pactului au instituit noi garanții pentru minori, după cum se arată în continuare.

³⁶ În conformitate cu Recomandarea Comisiei privind dezvoltarea și consolidarea unor sisteme integrate de protecție a copilului în interesul superior al copilului, C(2024) 2680 final.

Ar trebui numit rapid un reprezentant pentru toți minorii neînsoțiți – cu standarde de formare consolidate – pentru a asigura respectarea deplină a intereselor copilului, inclusiv a bunăstării acestuia (un reprezentant temporar imediat, inclusiv pentru prelevarea amprentelor digitale³⁷, și un reprezentant permanent în termen de 15 zile de la depunerea cererii, cu un raport de 1 reprezentant pentru 30 de minori neînsoțiți). În cazul în care minorul neînsoțit devine beneficiar de protecție internațională, se aplică garanții suplimentare în ceea ce privește tutorii (cerințe pentru tutori, fiecare tutore reprezintă un număr proporțional și limitat de minori neînsoțiți, posibilitatea de a depune plângeri împotriva tutorelui, supravegherea și monitorizarea tutorilor).

Pactul include, de asemenea, garanții consolidate pentru minorii neînsoțiți în ceea ce privește procedura la frontieră. Aceștia sunt excluși automat, cu excepția cazului în care, din motive întemeiate, reprezintă o amenințare la adresa securității naționale sau a ordinii publice. În acest caz însă trebuie să se aplice toate drepturile procedurale și de primire ale minorilor neînsoțiți, inclusiv efectul suspensiv automat al căii de atac în cazul respingerii unei cereri de azil.

Pentru toți minorii: noi dispoziții pentru a preveni dispariția copiilor (prelevarea amprentelor digitale începând cu vârsta de 6 ani) și garanții mai solide pentru a asigura alternative la luarea în custodie publică (deoarece copiii nu ar trebui, de regulă, să fie luați în custodie publică), pentru a ține seama de opinia copiilor și pentru a oferi informații adaptate copiilor.

Se introduce o obligație de abordare multidisciplinară a evaluării vârstei pentru a reduce la minimum utilizarea examinărilor medicale intruzive la care trebuie să se recurgă numai în cazul în care prima evaluare multidisciplinară nu este concludentă. Accesul la educație trebuie asigurat cât mai curând posibil pentru toți copiii și în termen de cel mult două luni de la depunerea unei cereri de azil, în timp ce accesul la îngrijiri de sănătate trebuie să corespundă cu cel al minorilor resortisanți.

În plus, în cazul în care familiile cu copii fac obiectul procedurii la frontieră, cererile minorilor și membrilor familiilor acestora trebuie examinate prioritar, iar centrele de primire pentru minori și membrii familiilor acestora trebuie să fie adaptate nevoilor lor, cu respectarea deplină a Directivei reformate privind condițiile de primire;

– **dreptul de a rămâne și dreptul la o cale de atac efectivă:** O persoană are dreptul de a rămâne în statele membre în care cererea este prelucrată în etapa administrativă a procedurii. Excepțiile de la acest drept sunt definite cu precizie. În cazul unei decizii negative, o persoană are dreptul la o cale de atac efectivă (apel) care să prevadă o examinare completă și *ex nunc* atât a elementelor de fapt, cât și a elementelor de drept, cel puțin de către o instanță de prim grad. Calea de atac poate avea un efect suspensiv automat, ceea ce înseamnă că persoana are dreptul de a rămâne pe durata căii de atac, cu excepții clar definite. Una dintre aceste excepții este procedura la frontieră, în cazul căreia, de regulă, căile de atac nu au efect suspensiv automat, dar persoana are dreptul de a solicita unei instanțe dreptul de a rămâne pe durata căii de atac;

– **un mecanism independent de monitorizare a drepturilor fundamentale** în timpul etapei de screening și al procedurii de azil la frontieră. În plus, statele membre trebuie să

³⁷ Minorul neînsoțit ar trebui să fie însoțit, pe toată perioada prelevării datelor sale biometrice, de un reprezentant sau, în cazul în care nu a fost desemnat un reprezentant, de o persoană instruită pentru a proteja interesul superior al minorului și starea lui generală de bine. Persoana instruită menționată anterior nu ar trebui să fie funcționarul responsabil pentru prelevarea datelor biometrice, ar trebui să acționeze independent și să nu primească ordine nici de la funcționarul, nici de la serviciul responsabil pentru prelevarea datelor biometrice.

prevadă un mecanism eficace de investigare a acuzațiilor de nerespectare a drepturilor fundamentale pentru a permite victimelor să aibă acces la justiția civilă sau penală.

Mecanismul național independent de monitorizare va trebui să monitorizeze respectarea dreptului Uniunii și a dreptului internațional, în ceea ce privește accesul la procedura de azil, principiul *nereturnării*, interesul superior al copilului și normele relevante referitoare la luarea în custodie publică, în timpul procedurii de screening și al procedurii de azil la frontieră. Acesta trebuie să se asigure că acuzațiile întemeiate de nerespectare a drepturilor fundamentale sunt tratate în mod eficace și că investigațiile cu privire la astfel de acuzații sunt efectuate în funcție de necesități.

Mecanismul independent de monitorizare trebuie să își îndeplinească sarcinile pe baza controalelor la fața locului și a controalelor aleatorii și neanunțate și să aibă acces la toate locațiile relevante, inclusiv la centrele de primire și de luare în custodie publică. Mecanismul de monitorizare poate implica organizații internaționale și neguvernamentale relevante sau, în cazul în care astfel de organizații nu sunt implicate, mecanismul independent de monitorizare trebuie să stabilească și să mențină legături strânse cu acestea. Organismele de monitorizare au competența de a emite recomandări anuale adresate statelor membre, iar constatările acestora pot fi relevante pentru procedurile de la nivel național și de la nivelul UE³⁸.

În acest context, ar trebui luate următoarele măsuri pentru a asigura punerea efectivă în aplicare a acestui element constitutiv:

Statele membre

Legislație

- ✓ Statele membre ar trebui să își revizuiască cadrele naționale de reglementare și să le adapteze în funcție de necesități pentru a asigura aplicarea efectivă a noilor drepturi și garanții. Revizuirea de către statele membre a cadrelor lor naționale de reglementare va trebui să aibă în vedere ajustări pentru a asigura aplicarea efectivă a noului drept la consiliere juridică gratuită pentru solicitanți în cadrul tuturor procedurilor (care intră sub incidența sferei de aplicare și a condițiilor prevăzute în Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației și în Regulamentul privind procedura de azil), inclusiv procedura la frontieră și procedura de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil. În cazul în care statul membru oferă deja asistență și reprezentare juridică gratuită și în faza administrativă pentru toate procedurile, nu sunt necesare ajustări ale sistemelor sale.

Statele membre vor trebui să se asigure că, în ceea ce privește cadrul juridic național, acesta prevede **alternative pentru luarea în custodie publică, garanții relevante în materie de protecție a copilului**, inclusiv dispoziții care să asigure **aplicarea efectivă a noii evaluări multidisciplinare a vârstei**, precum și garanții sporite privind **reprezentarea și tutela minorilor neînsoțiți**.

- ✓ Statele membre vor trebui să asigure **cadrul juridic pentru un mecanism independent de monitorizare a drepturilor fundamentale pentru procedura de screening și pentru procedura la frontieră**, care să respecte cerințele prevăzute în Regulamentul privind procedura de screening și în Regulamentul privind procedura de azil. În cazul în care statele membre dispun deja de un mecanism de monitorizare a drepturilor fundamentale, cadrul juridic trebuie să

³⁸ A se vedea articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul privind procedura de screening.

asigure independența acestuia și domeniul de aplicare, sarcinile și competențele prevăzute în Regulamentul privind procedura de screening și în Regulamentul privind procedura de azil. În plus, statele membre trebuie să adopte dispoziții relevante în temeiul dreptului intern pentru a investiga acuzațiile de nerespectare a drepturilor fundamentale în legătură cu procedura de screening și pentru a asigura, după caz, sesizarea în vederea inițierii unor proceduri civile sau penale în cazurile de nerespectare sau de neasigurare a respectării drepturilor fundamentale.

Organizare și procese administrative

- ✓ Statele membre vor trebui să **elaboreze materiale informative** și să se asigure că solicitanții își pot înțelege drepturile și obligațiile în timp util în cadrul procedurilor și în timpul primirii. În acest context, statele membre ar trebui să revizuiască sau, dacă este necesar, să dezvolte fluxuri de lucru și proceduri pentru furnizarea corectă a informațiilor. Furnizarea de informații trebuie adaptată la particularitățile profilului solicitantului, cum ar fi vulnerabilitățile, precum și la nevoile procedurale și de primire (de exemplu, dacă solicitantul are o anumită dizabilitate sau este un copil sau o victimă a traficului de persoane sau a violenței) și care explică într-un limbaj simplu drepturile și obligațiile solicitanților. Fluxurile de lucru ar trebui să includă confirmarea informațiilor primite.
- ✓ Statele membre vor trebui să **revizuiască și să adapteze practicile și procedurile operaționale standard**, după cum este necesar pentru **identificarea timpurie și urmărirea nevoilor procedurale sau de primire specifice** pentru a respecta noile termene (și anume evaluarea nevoilor speciale de primire și a nevoilor procedurale speciale trebuie să se încheie în termen de 30 de zile de la depunerea cererii).

În acest context, statele membre vor trebui, de asemenea, să se asigure că sunt instituite **procesele administrative necesare** (de exemplu, fluxuri de informații adecvate între autoritățile relevante) pentru a nu aplica sau a înceta să aplice procedura la frontieră solicitanților cu nevoi procedurale și de primire speciale care nu pot fi luate în considerare în cadrul procedurii la frontieră, inclusiv în cazul în care acest lucru este justificat din motive de sănătate.

În cazul **familiilor cu copii**, procesele administrative vor trebui să includă și obligația de a elimina tratarea cu prioritate a familiilor cu copii în cazurile prevăzute în Regulamentul privind procedura de azil (cu excepția cazului în care se consideră, din motive întemeiate, că acestea reprezintă un pericol pentru securitatea națională și ordinea publică a unui stat membru).

- ✓ Statele membre ar trebui să elaboreze instrucțiuni sau protocoale specifice pentru a evalua **alternativele la luarea în custodie publică** pentru a se asigura că luarea în custodie publică nu este utilizată în mod automat, inclusiv prin efectuarea în mod corespunzător de evaluări individualizate și prin aplicarea unor alternative eficiente la luarea în custodie publică. Statele membre vor trebui să ia măsurile juridice și organizatorice care se impun pentru a se asigura că noile termene pentru controlul jurisdicțional împotriva deciziilor de luare în custodie publică sunt respectate (în termen de cel mult 15 zile sau, în situații excepționale, nu mai târziu de 21 de zile de la data luării în custodie publică).

În ceea ce privește copiii, ca regulă generală, aceștia nu ar trebui luați în custodie publică. Prin urmare, atunci când elaborează instrucțiunile sau protocoalele specifice privind luarea în custodie publică, statele membre trebuie să se asigure că luarea în custodie publică a copiilor se efectuează numai în circumstanțe excepționale, atunci când acest lucru este strict necesar, ca măsură de ultimă

instanță și pentru o perioadă cât mai scurtă posibil, după ce s-a stabilit că alte măsuri alternative mai puțin coercitive nu pot fi aplicate în mod eficace și după ce luarea în custodie publică este evaluată ca fiind în interesul superior al copiilor.

- ✓ Statele membre vor trebui să revizuiască procedurile existente sau să elaboreze altele noi pentru a asigura accesul la **consiliere juridică gratuită** (dacă statul membru nu oferă deja o astfel de consiliere juridică gratuită) în conformitate cu condițiile de acces prevăzute în Regulamentul privind procedura de azil și în Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației. În cazul în care statul membru oferă deja asistență și reprezentare juridică gratuită în faza administrativă pentru toate procedurile, nu sunt necesare ajustări ale sistemelor sale.
- ✓ Statele membre ar trebui să **revizuiască sau să instituie fluxuri de lucru, protocoale și procese pentru a se asigura că interesul superior al copilului** este evaluat individual și priorizat în toate etapele procedurii, luând în considerare recomandarea Comisiei referitoare la măsuri specifice de protecție a copiilor migranți³⁹; în special, să asigure un sistem integrat de gestionare a cazurilor în sinergie cu serviciile naționale de protecție a copilului și cu organizațiile internaționale și ale societății civile, în special în ceea ce privește sprijinul operațional și procesele de monitorizare; să se asigure că toate procedurile și sistemele de primire relevante sunt adaptate pentru a ține seama în mod prioritar de vârsta, nevoile și vulnerabilitățile copiilor.
- ✓ Statele membre vor trebui să **revizuiască și să adapteze procedurile operaționale standard pentru evaluarea vârstei** în scopul de a aplica noua evaluare multidisciplinară a vârstei. Ghidul practic EUAA privind evaluarea vârstei⁴⁰ poate oferi elemente utile pentru elaborarea unor astfel de proceduri.
- ✓ Statele membre vor trebui, de asemenea, să se asigure că **sunt instituite procesele administrative necesare pentru a exclude minorii neînsoțiți de la procedura la frontieră** (cu excepția cazului în care se consideră, din motive întemeiate, că aceștia reprezintă un pericol pentru securitatea națională și ordinea publică a unui stat membru).
- ✓ Statele membre vor trebui să își **revizuiască sistemele de numire a reprezentanților pentru minorii neînsoțiți și fluxurile de lucru și procedurile de identificare și evaluare timpurie a nevoilor acestora**, ținând seama de noile cerințe de calitate și de monitorizare pentru reprezentanți și de noile termene. Acestea ar trebui, de asemenea, să își revizuiască sistemele de numire a tutorilor, pentru a se asigura că sunt îndeplinite noile cerințe prevăzute în Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale (expertiza necesară, normele de confidențialitate, înregistrarea verificată) și noile cerințe de supraveghere și monitorizare. De asemenea, statele membre vor trebui să instituie (dacă nu sunt deja) procedurile și structurile administrative necesare pentru a se asigura că minorii neînsoțiți pot depune plângeri în legătură cu tutorele lor desemnat.

Capacități (resurse umane, infrastructură și echipamente)

- ✓ Statele membre vor trebui să **asigure o capacitate suficientă pentru a identifica nevoile specifice ale solicitanților** și pentru a putea răspunde acestor nevoi specifice în toate etapele procedurii și la primire. În ceea ce privește

³⁹ COM(2024) 2680 final.

⁴⁰ [Ghid practic privind evaluarea vârstei | Agenția Uniunii Europene pentru Azil \(europa.eu\)](#).

infrastructura, statele membre vor trebui să dispună de suficiente spații de cazare adaptate nevoilor specifice ale solicitanților. De asemenea, se va necesita personal suficient și instruit în mod corespunzător, inclusiv asistenți sociali, interpreți, personal medical, responsabili cu protecția copilului etc.

În cazul în care **famiile cu copii** (sau un minor neînsoțit) fac obiectul procedurii la frontieră, statele membre vor trebui să se asigure că centrele de primire sunt adecvate nevoilor lor, după evaluarea interesului superior al copilului, și că acestea respectă un nivel de trai adecvat pentru dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală și socială a minorului, cu respectarea deplină a cerințelor prevăzute în Directiva reformată privind condițiile de primire.

- ✓ Statele membre ar trebui să aibă o capacitate suficientă pentru a pune în aplicare alternative la **luarea în custodie publică** și pentru a maximiza eficacitatea acestora.
- ✓ Statele membre vor trebui să determine **capacitatea de consiliere juridică gratuită** la nivel de proceduri, fie direct, fie prin acorduri de prestări servicii cu părți terțe calificate. Aceasta este totodată o ocazie de a identifica și de a aborda orice lacune existente în materie de capacitate în ceea ce privește asistența juridică gratuită și reprezentarea în etapa căii de atac.
- ✓ Statele membre vor trebui să se asigure că dispun de o **capacitate suficientă pentru a asigura toate garanțiile pentru copii**, inclusiv pentru minorii neînsoțiți. Având în vedere creșterea semnificativă a garanțiilor incluse în toate instrumentele pactului, statele membre ar trebui să revizuiască cu atenție capacitățile existente și să ia în considerare în mod serios consolidarea serviciilor lor naționale în domeniul protecției copilului. Pe tot parcursul procesului trebuie să fie disponibil personal suficient și instruit în mod corespunzător pentru a efectua evaluări privind interesul superior al copilului și pentru a întreprinde acțiuni ulterioare, asigurând garanții de protecție a copilului și sprijin multidisciplinar.
- ✓ Statele membre vor trebui să dispună de o **capacitate suficientă pentru a se asigura că toți copiii solicitanți au acces la educație** în termen de două luni de la depunerea cererii de azil. Este posibil să fie necesar ca centrele de primire și infrastructura să fie adaptate în consecință.
- ✓ Statele membre vor trebui să se asigure că **sunt disponibili suficienți profesioniști calificați pentru caracterul multidisciplinar al evaluării vârstei** (inclusiv pediatri, psihologi, asistenți sociali etc.). Ghidul practic al EUAA privind evaluarea vârstei menționat mai sus poate oferi elemente utile pentru identificarea cerințelor în materie de personal.
- ✓ Statele membre vor trebui să se asigure că pot fi numiți **reprezentanți în număr suficient și calificați pentru minorii neînsoțiți în noile termene** (cât mai curând posibil și în termen de 15 zile de la depunerea cererii) și cu respectarea raportului maxim (un reprezentant la 30 de minori neînsoțiți)⁴¹. Statele membre vor trebui totodată să asigure un număr adecvat de **tutori pe termen lung pentru minorii neînsoțiți care devin beneficiari de protecție internațională** și că acești tutori reprezintă un număr proporțional și limitat de minori neînsoțiți. Pentru a respecta noile obligații privind reprezentarea și tutela, statele membre ar trebui să

⁴¹ Participarea la activitățile Rețelei europene de tutelă poate contribui la schimbul de expertiză și la identificarea bunelor practici.

efectueze o **evaluare aprofundată a capacității actuale și a deficiențelor**. Serviciile pentru minorii neînsoțiți aflați în tranziție către vârsta adultă trebuie să fie instituite pentru a asigura sprijin și servicii continue, pentru a pregăti tranziția de la sistemul de primire și pentru a contribui la măsurile de integrare timpurie.

- ✓ Statele membre vor trebui să se asigure că **mecanismul independent de monitorizare a drepturilor fundamentale** dispune de o capacitate suficientă și de mijloace financiare adecvate pentru a-și îndeplini sarcinile, inclusiv planificarea și asigurarea parteneriatelor relevante, a personalului calificat suficient, a acordurilor administrative și a costurilor de funcționare. Ele vor trebui, de asemenea, să asigure legături strânse cu organizațiile internaționale și ale societății civile în cadrul acestui proces continuu.

Comisia

- ✓ Comisia va oferi sprijin deplin (inclusiv sprijin financiar) pentru punerea în aplicare a acestui element constitutiv și prin asigurarea unui schimb adecvat în cadrul reuniunilor experților săi și prin **contribuția la coordonarea și identificarea celor mai bune practici în cadrul rețelelor relevante**, inclusiv al Rețelei UE pentru drepturile copiilor, al reuniunilor coordonatorilor garanțiilor europene pentru copii sau al Rețelei judiciare europene în materie civilă și comercială.

Comisia va organiza o **reuniune dedicată a grupului de experți privind copiii migranți**, la care vor participa reprezentanți ai diferitelor administrații naționale pentru a discuta dispozițiile referitoare la copii prevăzute în cadrul tuturor instrumentelor Pactului.

Agenții ale UE

Obligație legală

- ✓ EUAA va oferi orientări cu privire la alternativele la luarea în custodie publică și un model pentru furnizarea de informații.
- ✓ Agenția pentru Drepturi Fundamentale a UE (FRA) va oferi orientări privind monitorizarea drepturilor fundamentale. Această activitate a început deja și va fi pusă în comun cu statele membre în 2024.

Sprijin practic

- ✓ EUAA își va revizui Orientările privind vulnerabilitatea – standarde și indicatori pentru a reflecta noua legislație și pentru a actualiza modulele de formare referitoare la vulnerabilitate și la protecția minorilor.
- ✓ EUAA va oferi sprijin operațional pentru consiliere juridică la cererea statelor membre.
- ✓ FRA își va actualiza orientările privind minorii/tutela.

Etape-cheie:

- până în al patrulea trimestru al anului 2024, FRA va adopta orientări privind monitorizarea drepturilor fundamentale;
- până la sfârșitul anului 2025, EUAA va elabora modele și materiale de furnizare a informațiilor.

ELEMENTUL CONSTITUTIV 10

Relocare, incluziune și integrare

Pactul reafirmă angajamentul UE de a îmbunătăți căile sigure și legale pentru persoanele care au nevoie de protecție. Pentru a oferi o alternativă viabilă la călătoriile neregulate și periculoase și pentru a consolida parteneriatele cu țările din afara UE care găzduiesc populații numeroase de refugiați, UE va contribui în continuare la satisfacerea nevoilor tot mai mari în materie de relocare la nivel mondial și la îmbunătățirea calității proceselor de relocare și de admisie umanitară.

În plus, eforturile depuse de statele membre în direcția integrării și incluziunii migranților își mențin caracterul indispensabil pentru succesul politicii în materie de migrație și azil. De asemenea, reprezintă o investiție în coeziunea pe termen lung a societăților noastre și în bunăstarea noastră economică. Sprijinul pentru integrare este cel mai eficace atunci când începe într-un stadiu incipient. Colaborarea cu partenerii sociali și economici s-a dovedit adesea esențială pentru a promova integrarea pe piața muncii a beneficiarilor de protecție internațională. Simplificarea și accelerarea recunoașterii calificărilor și a validării competențelor resortisanților țărilor terțe de către statele membre, astfel cum a recomandat Comisia în noiembrie 2023⁴², ar facilita integrarea acestora.

Regulamentul-cadru al Uniunii privind relocarea și admisia umanitară (denumit în continuare „Regulamentul privind relocarea”) se bazează pe expertiza dobândită de statele membre ale UE în cursul punerii în aplicare a șase sisteme ad-hoc de relocare și admisie umanitară finanțate de UE. Acesta îi conferă activității UE în ceea ce privește căile sigure și legale de protecție un caracter mai constant, respectând totodată pe deplin caracterul voluntar al eforturilor statelor membre.

Regulamentul privind relocarea prevede o abordare armonizată pentru admisia persoanelor care au nevoie de protecție, inclusiv criterii comune de eligibilitate și motive de refuz, și urmărește să promoveze convergența în ceea ce privește statutul de protecție. În plus, noul plan de relocare și de admisie umanitară al Uniunii va oferi detalii cu privire la numărul de persoane care au nevoie de protecție și care urmează să fie admise, precum și cu privire la prioritățile geografice pentru astfel de situații de admisie, pe o perioadă de doi ani, sporind previzibilitatea și fiabilitatea procesului.

Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale armonizează și clarifică în continuare drepturile beneficiarilor de protecție internațională, oferind statelor membre noi oportunități de optimizare și promovare a integrării. Accesul efectiv și rapid la aceste drepturi este de o importanță capitală pentru a evita supraîncărcarea sistemelor de primire pentru solicitanți (a se vedea elementul constitutiv 3). De asemenea, pentru a se asigura că transferurile efectuate în temeiul Regulamentului Dublin pot fi puse în aplicare, este important ca normele privind responsabilitatea să funcționeze (a se vedea elementul constitutiv 6).

Autonomia timpurie a beneficiarilor este un factor important pentru îmbunătățirea rezultatelor generale în materie de integrare pentru beneficiari și comunitățile în care trăiesc, reducând sarcina financiară asupra statelor membre. Statele membre ar trebui să utilizeze pactul ca pe o oportunitate de a identifica și de a aborda eventualele lacune din strategiile lor de integrare și de a asigura acordarea efectivă a drepturilor către

⁴² Recomandarea Comisiei din 15.11.2023 privind recunoașterea calificărilor resortisanților țărilor terțe [COM(2023) 7700 final].

beneficiarii de protecție internațională, în vederea punerii în aplicare, de asemenea, a obiectivelor și a recomandărilor stabilite în Planul de acțiune privind integrarea și incluziunea pentru perioada 2021-2027. Pe lângă sprijinirea integrării pe piața forței de muncă, asigurarea accesului la educație și formare, la învățarea limbilor străine, la asistență medicală și la locuințe reprezintă componente fundamentale în acest sens.

Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale oferă totodată oportunități de abordare a deplasărilor neautorizate ale beneficiarilor de protecție internațională între statele membre. Noile norme prevăd că, în cazul în care un beneficiar este identificat într-un alt stat membru decât cel care a acordat protecție fără drept de ședere sau de stabilire a reședinței în statul respectiv, calculul perioadei de ședere de 5 ani care se impune pentru a fi eligibil pentru statutul de rezident pe termen lung va fi reluat.

În acest context, ar trebui luate următoarele măsuri pentru a asigura punerea efectivă în aplicare a acestui element constitutiv:

În ceea ce privește **Regulamentul privind cadrul de relocare și de admisie umanitară al Uniunii**:

Statele membre

Temei juridic

- ✓ Statele membre ar trebui să își revizuiască cadrele naționale de reglementare și să le adapteze în funcție de necesități pentru a asigura aplicarea efectivă a Regulamentului privind relocarea.

Organizare și procese administrative

- ✓ Statele membre vor trebui să desemneze un **punct național de contact** pentru punerea în aplicare a planului de relocare și de admisie umanitară al Uniunii.
- ✓ Statele membre ar trebui să revizuiască și să adapteze procedurile și practicile naționale și să adapteze sau să instituie fluxuri de lucru pentru a respecta obligațiile prevăzute în regulament, în special în ceea ce privește procedura de admisie, precum și evaluarea criteriilor de eligibilitate și a motivelor de refuz al admisieii.

Capacitate (resurse umane, infrastructură și echipamente)

- ✓ Fiecare stat membru ar trebui să asigure personal suficient și calificat pentru a pune în aplicare obligațiile prevăzute în regulament, în special procedura de admisie.

Comisia

Obligații legale

- ✓ Comisia va convoca **Comitetul la nivel înalt privind relocarea și admisia umanitară**, care va discuta și va consilia Comisia cu privire la punerea în aplicare a Regulamentului privind relocarea. Comitetul la nivel înalt va oferi totodată orientări strategice pentru identificarea priorităților geografice unde ar trebui să apară situații de admisie.
- ✓ Comisia va propune **planul de relocare și de admisie umanitară al Uniunii** pe 2 ani, pe baza rezultatului discuțiilor din cadrul Comitetului la nivel înalt și a nevoilor globale în materie de relocare preconizate de UNHCR. Planul va include indicații privind **contribuțiile voluntare ale statelor membre** în temeiul regulamentului și o **indicație a regiunilor** unde ar trebui să aibă loc situațiile de

admisie. Acest plan al Uniunii va fi adoptat de Consiliu ca act de punere în aplicare.

Sprrijin practic

- ✓ Grupul de experți în materie de relocare al Comisiei și Rețeaua EUAA de relocare și admisie umanitară vor oferi oportunități de a face schimb de bune practici, de a consolida capacitățile și de a încuraja schimburile operaționale între statele membre și alte părți interesate relevante, inclusiv organizațiile internaționale și societatea civilă.

Agenții ale UE

- ✓ EUAA va juca un rol esențial în furnizarea de sprijin operațional statelor membre în ceea ce privește punerea în aplicare a cadrului de relocare și de admisie umanitară al Uniunii.

În ceea ce privește **Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale:**

Statele membre

Temei juridic

- ✓ Statele membre ar trebui să își revizuiască și să își adapteze, după caz, cadrele de reglementare pentru a se asigura că noile elemente ale Regulamentului privind condițiile de obținere a protecției internaționale pot fi aplicate în mod eficace la nivel național, în special în ceea ce privește permisele de ședere și documentele de călătorie, libera circulație a beneficiarilor de protecție internațională, accesul la educație pentru adulți⁴³, egalitatea de tratament în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, libertatea de asociere și de afiliere și oportunitățile educaționale legate de ocuparea forței de muncă pentru adulți, validarea competențelor, „indemnizațiile de bază” sau posibila condiționalitate a anumitor forme de asistență socială pentru participarea efectivă la măsurile de integrare.

Organizare și procese administrative

- ✓ Statele membre vor trebui să desemneze un **punct național de contact** pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind condițiile de obținere a protecției internaționale.
- ✓ Statele membre ar trebui să revizuiască și să adapteze **procedurile naționale** în funcție de necesități, în special pentru a respecta obligația de a elibera permise de ședere și documente de călătorie în noile termene (permisele de ședere trebuie eliberate în termen de 90 de zile de la notificarea deciziei de acordare a protecției internaționale) și conformitatea cu formatele și standardele uniforme ale UE⁴⁴. Documentele de călătorie trebuie să fie valabile cel puțin un an. Statele membre ar trebui să revizuiască și să ajusteze, dacă este necesar, taxele pentru eliberarea permiselor de ședere, deoarece acestea trebuie să fie gratuite sau să nu depășească taxele aferente documentelor de identitate pentru resortisanți. De asemenea, acestea vor trebui să ia măsurile administrative („măsuri provizorii”) care se

⁴³ În cazul în care statele membre optează pentru posibilitatea de a refuza bursele și împrumuturile pentru educație acordate adulților, acest fapt trebuie inclus în legislația națională.

⁴⁴ Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 pentru permisele de ședere și Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 pentru documentele de călătorie.

impun pentru a se asigura că beneficiarii au acces la drepturile lor în cazul în care permisul de ședere nu este eliberat în termen de 15 zile de la decizia de acordare a protecției internaționale. Statele membre ar trebui să ia totodată măsurile necesare pentru a menține unitatea familială atunci când eliberează permise de ședere.

- ✓ Statele membre ar trebui să **revizuiască și să adapteze procedurile necesare pentru detectarea deplasărilor neautorizate ale beneficiarilor de protecție internațională** și trebuie să asigure reluarea necesară a perioadei de ședere care se impune pentru a fi eligibile pentru statutul de rezident pe termen lung.
- ✓ Statele membre ar trebui să **revizuiască/să dezvolte fluxuri de lucru pentru accesul în timp util la măsurile de integrare timpurie** și la sprijinul pentru tranziție pentru solicitanții de protecție internațională după ce li se acordă protecție.
- ✓ Statele membre ar trebui să **revizuiască și, dacă este necesar, să actualizeze sau să instituie procedurile necesare pentru a asigura recunoașterea calificărilor și a rezultatelor anterioare ale învățării și a experienței („validarea competențelor”) beneficiarilor de protecție internațională**. Statele membre sunt încurajate să utilizeze pe deplin acțiunile incluse în Recomandarea Comisiei privind recunoașterea calificărilor resortisanților țărilor terțe⁴⁵. În cazul în care accesul la anumite forme de asistență socială este condiționat de participarea efectivă la măsurile de integrare, statele membre vor trebui, de asemenea, să ia măsurile administrative care se impun pentru a se asigura că aceste măsuri de integrare sunt accesibile și gratuite (cu excepția cazului în care beneficiarul dispune de mijloace suficiente).
- ✓ Statele membre vor trebui să furnizeze informațiile incluse în anexa I la regulament.

Capacitate (resurse umane, infrastructură și echipamente)

- ✓ Statele membre ar trebui să asigure capacitatea de a **elabora și de a disemina materiale de comunicare și informare adaptate beneficiarilor de protecție internațională** cu privire la drepturile și obligațiile lor, în conformitate cu anexa I la regulament, inclusiv informații privind consecințele nerespectării obligațiilor.
- ✓ Statele membre ar trebui să asigure personal și echipamente suficiente pentru a elibera **permise de ședere și documente de călătorie în noile termene** (permise de ședere în termen de 90 de zile de la notificarea deciziei de acordare a protecției internaționale) și standarde. Statele membre ar trebui să asigure și o capacitate suficientă (personal, echipamente) pentru a pune în aplicare măsuri provizorii (de exemplu, permise de ședere temporară) pentru a asigura accesul la drepturi în cazul în care permisele de ședere nu sunt eliberate în termen de 15 zile de la decizia de acordare a protecției internaționale.
- ✓ Statele membre vor trebui să **revizuiască și să adapteze capacitățile în funcție de necesități pentru a oferi acces efectiv la drepturile beneficiarilor de protecție internațională**, astfel cum se prevede în Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale. În acest sens, statele membre vor trebui să aibă o capacitate suficientă pentru a oferi adulților acces efectiv la piața muncii, egalitate de tratament în ceea ce privește ocuparea forței de muncă,

⁴⁵ Recomandarea Comisiei din 15.11.2023 privind recunoașterea calificărilor resortisanților țărilor terțe [COM(2023) 7700 final].

libertatea de asociere și de afiliere și oportunități educaționale legate de ocuparea forței de muncă pentru adulți, securitate socială și asistență socială („indemnizații de bază” minime⁴⁶), asistență medicală, măsuri de integrare, educație și formare atât pentru copii, cât și pentru adulți, recunoașterea calificărilor și validarea competențelor, precum și accesul la unități de cazare, pe baza eforturilor depuse în contextul punerii în aplicare a Directivei reformate privind condițiile de primire.

Statele membre sunt încurajate să urmeze o **abordare multipartită**, inclusiv cooperarea cu partenerii sociali și economici, cu organizațiile internaționale și ale societății civile, în special cu organizațiile conduse de migranți, precum și cu autoritățile locale și regionale.

- ✓ Statele membre vor trebui să se asigure că autoritățile și organizațiile care aplică Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale au beneficiat de formarea necesară și sunt obligate să respecte principiul confidențialității în ceea ce privește informațiile cu caracter personal pe care le-au obținut în exercitarea atribuțiilor lor (care trebuie să fie prevăzut în dreptul intern).

Comisia/agențiile UE

- ✓ În colaborare cu EUAA, Comisia va organiza o serie de reuniuni ale grupurilor de experți ale Comisiei pentru a facilita aplicarea corectă a noilor dispoziții (inclusiv prin clarificarea sensului noilor dispoziții). Comisia va depune eforturi pentru a organiza reuniuni comune la nivel de experți între Comitetul pentru condițiile de obținere a protecției internaționale și Comitetul de contact pentru primire, pentru a promova sinergiile cu măsurile de integrare timpurie prevăzute în Directiva reformată privind condițiile de primire și cu măsurile și drepturile de integrare incluse în Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale.
- ✓ EUAA va elabora broșuri și materiale informative adaptate, precum și orientări care să sprijine aplicarea noilor norme.

Principalele etape care trebuie avute în vedere:

- până în al treilea trimestru al anului 2024, Comisia va convoca un Comitet la nivel înalt privind relocarea și admisia umanitară;
- până în 2025, Comisia adoptă o propunere pentru primul plan de relocare și de admisie umanitară al Uniunii (pentru perioada 2026-2027);
- până la 12 iunie 2026, statele membre desemnează un punct de contact național pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind condițiile de obținere a protecției internaționale.

⁴⁶ Sprijin pentru venit, asistență în caz de boală/sarcină, asistență pentru creșterea copilului și alocații pentru locuință, în cazul în care sunt acordate resortisanților statelor membre în temeiul legislației naționale.

3 SPRIJIN OPERAȚIONAL ȘI FINANCIAR PENTRU PUNEREA ÎN APLICARE A PACTULUI

3.1 Sprijin operațional

Statele membre se pot baza pe sprijinul Comisiei și al agențiilor UE pentru a elabora și a pune în aplicare propriul plan național de punere în aplicare.

Pentru a oferi sprijin și asistență individualizate, Comisia și-a asumat angajamente bilaterale cu fiecare stat membru. În primăvara anului 2024, serviciile Comisiei au înființat **o echipă de țară multidisciplinară pentru fiecare stat membru** și țară asociată spațiului Schengen, pentru a sprijini evaluările nevoilor lor naționale și pentru a colabora cu autoritățile naționale responsabile. Fiecare echipă este condusă de un membru al personalului de conducere de nivel superior al Comisiei, asistat de un punct focal tehnic și de experți în fiecare dintre domeniile de politică relevante. Echipele includ, de asemenea, reprezentanți ai agențiilor relevante ale UE. Comisia a inițiat deja procesul de **evaluare a nevoilor pentru fiecare stat membru**. Această evaluare urmărește să sprijine pregătirea planurilor naționale de punere în aplicare.

Agențiile UE vor oferi în primul rând sprijin orizontal, cum ar fi formare, instrumente și orientări disponibile pentru toate statele membre, completat de sprijin operațional direct pentru statele membre pentru a acoperi lacunele temporare în materie de capacitate și pentru a sprijini consolidarea capacităților naționale pe termen mai lung.

EUAA oferă în prezent sprijin operațional unui număr de 12 state membre. Agenția a primit totodată resurse umane și financiare suplimentare pentru a se pregăti pentru intrarea în vigoare a pactului.

Frontex va oferi asistență în domeniul formării legate de screening și va pune la dispoziția statelor membre experți/echipe pentru efectuarea screening-ului. Frontex oferă, de asemenea, un sprijin important pentru gestionarea frontierelor, returnare, colectarea datelor și analiza acestora.

eu-LISA va crea o nouă bază de date Eurodac și va sprijini statele membre să construiască componentele naționale necesare pentru conectarea la aceasta.

În plus, în cazul în care, în contextul elaborării planurilor lor naționale de punere în aplicare, statele membre identifică nevoi în materie de achiziții publice comune în domeniul apărării, ar trebui să se țină seama de beneficiile potențiale ale proceselor de achiziții publice în comun, de exemplu prin intermediul EUAA sau al eu-LISA, fie în ceea ce privește calendarul, fie economiile de scară.

3.2 Planificare și sprijin financiar

Calcularea costului punerii în aplicare la nivel național este fundamentală pentru a permite întocmirea corectă a bugetului planurilor naționale de punere în aplicare, ea însăși o condiție prealabilă pentru punerea cu succes în aplicare.

Pe lângă finanțarea din bugetele naționale, statele membre vor fi în măsură să se bazeze atât pe resursele existente, cât și pe cele nou disponibile din **Fondul pentru azil, migrație și integrare (FAMI)**⁴⁷ și din **Instrumentul pentru managementul**

⁴⁷ Regulamentul (UE) 2021/1147 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 iulie 2021 de instituire a Fondului pentru azil, migrație și integrare (JO L 251, 15.7.2021, p. 1).

frontierelor și vize (IMFV)⁴⁸, precum și din alte resurse disponibile ale UE, cum ar fi **fondurile politicii de coeziune**, ca posibile surse de finanțare pentru acoperirea costurilor identificate.

Evaluarea la jumătatea perioadei a programelor naționale în temeiul Regulamentelor FAMI și IMFV și revizuirea cadrului financiar multianual 2021-2027 oferă resurse suplimentare pentru perioada **2025-2027**.

Evaluarea la jumătatea perioadei a programelor naționale va reprezenta ocazia de a aloca peste **1 miliard EUR pentru FAMI și 600 de milioane EUR pentru IMFV**. Această alocare se va baza pe cheia de repartizare prevăzută în legislație.

Revizuirea CFM pentru perioada 2021-2027 a condus la o **creștere totală de 2 miliarde EUR** pentru migrație și gestionarea frontierelor. Această sumă este împărțită între **810 milioane EUR pentru FAMI, 1 miliard EUR pentru IMFV și 190 de milioane EUR pentru EUAA**. Aceste resurse suplimentare pentru FAMI și IMFV vor fi adăugate la **facilitatea tematică** a acestor fonduri și de acolo vor fi alocate pe baza nevoilor din diferitele state membre.

Comisia lucrează deja în strânsă cooperare cu statele membre pentru a crea legături eficiente între viitoarea reprogramare și procesul de pregătire a planurilor comune și naționale de punere în aplicare, astfel încât lacunele identificate să poată fi abordate și **etapele operaționale relevante inițiate prin intermediul programelor naționale**. Pentru anii care vin, următorul CFM va fi momentul-cheie pentru a asigura utilizarea coerentă și eficace a finanțării UE pentru prioritățile UE, inclusiv sprijinirea statelor membre în contextul abordării lacunelor și nevoilor identificate în domeniul azilului și al gestionării frontierelor.

Resursele suplimentare provenite din evaluarea la jumătatea perioadei a programelor și din revizuirea CFM nu vor acoperi toate nevoile preconizate. Prin urmare, va fi necesar **să se acorde prioritate** și să se concentreze fondurile disponibile la nivel național și la nivelul UE asupra **nevoilor celor mai urgente și mai mari consumatoare de resurse**, cum ar fi acțiunile de instituire a unei **capacități adecvate pentru desfășurarea procedurii la frontieră, furnizarea de consiliere juridică, consolidarea sistemelor de azil și de primire ale statelor membre⁴⁹**.

În plus, statele membre pot, de exemplu, să sprijine punerea în aplicare a pactului cu fonduri ale politicii de coeziune, care au avut deja un rol esențial în punerea în aplicare a protecției temporare pentru persoanele care fug din calea războiului de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei. Într-adevăr, concluziile Consiliului European din februarie 2024 au reamintit potențialul fondurilor politicii de coeziune de a sprijini nevoile legate de migrație⁵⁰.

Prin urmare, ar trebui create sinergii între FAMI, care sprijină măsurile de sosire și de primire și fondurile politicii de coeziune, și anume **Fondul social european (FSE+)** și

⁴⁸ Regulamentul (UE) 2021/1148 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 iulie 2021 de instituire, ca parte a Fondului de management integrat al frontierelor, a Instrumentului de sprijin financiar pentru managementul frontierelor și politica de vize (*JO L 251, 15.7.2021, p. 48*).

⁴⁹ Considerentul 72 și articolul 21 alineatul (8) din Regulamentul (UE) 2024/1351 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind gestionarea azilului și migrației (*JO L, 2024/1351, 22.5.2024*); considerentul 11 și articolul 16 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2024/1348 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE (*JO L, 2024/1348, 22.5.2024*).

⁵⁰ Concluziile Consiliului European, 1 februarie 2024, (EUCO 2/24).

Fondul european de dezvoltare regională (FEDR), care sprijină integrarea și incluziunea pe termen lung a persoanelor care provin din familii de migranți. Aceste complementarități sunt descrise în detaliu în Setul de instrumente din 2021 privind utilizarea fondurilor UE pentru integrarea persoanelor care provin din familii de migranți pentru perioada de programare 2021-2027⁵¹.

Statele membre pot primi totodată sprijin din partea **Instrumentului de sprijin tehnic**, în cadrul căruia Comisia va lansa o cerere de propuneri specifică pentru a sprijini statele membre în elaborarea planurilor lor naționale de punere în aplicare. În plus, Instrumentul de sprijin tehnic a identificat sprijinul acordat statelor membre pentru punerea în aplicare a pactului ca o inițiativă emblematică pentru 2025. Sprijinul din partea Instrumentului de sprijin tehnic poate lua forma consilierii strategice sau tehnice, a studiilor de evaluare a nevoilor de reformă sau a opțiunilor în domenii specifice, a formării sau a misiunilor la nivel național ale experților. Acesta ar putea fi utilizat pentru a sprijini operaționalizarea planurilor naționale de punere în aplicare, inclusiv reformele necesare în temeiul pactului, și ar putea contribui la facilitarea utilizării fondurilor relevante ale UE.

În contextul schimburilor bilaterale dintre echipa de țară multidisciplinară instituită de Comisie și statele membre în vederea elaborării planurilor lor naționale de punere în aplicare, statele membre vor fi invitate să reflecteze asupra celei mai bune modalități de a combina resursele naționale cu alte resurse ale Uniunii pentru a aborda costurile de punere în aplicare a pactului.

4 DIMENSIUNEA EXTERNĂ A MIGRAȚIEI

Pactul privind migrația și azilul reflectă o abordare la nivelul întregii administrații și la nivelul întregii rute în ceea ce privește gestionarea migrației, urmărind să asigure coerența și eficacitatea acțiunilor și măsurilor luate de Uniune și de statele sale membre la nivel intern și extern.

UE a urmărit o abordare pe două direcții, care însoțește activitatea legislativă la nivelul UE cu activități operaționale cu statele membre și cu partenerii. Acțiunile privind dimensiunea externă a migrației nu sunt legate de elementele constitutive specifice din cadrul planului comun de punere în aplicare. Cu toate acestea, cooperarea strânsă a UE cu țările terțe partenere de origine și de tranzit, unele dintre acestea găzduind comunități mari de migranți și refugiați, va fi importantă pentru sustenabilitatea pactului.

UE a elaborat **patru planuri de acțiune ale UE** care urmează o abordare la nivelul întregii rute a principalelor rute de migrație către UE (Balcanii de Vest, ruta central-mediteraneeană, ruta atlantică/vest-mediteraneeană și ruta est-mediteraneeană). Acestea stabilesc o cale pentru instituirea unor măsuri operaționale colective de consolidare a cooperării cu țările partenere de-a lungul rutelor și de sporire a garanțiilor pentru persoanele aflate în mișcare.

Având în vedere că lucrările sunt în curs și se obțin rezultate solide, planurile de acțiune pot pune accentul pe activitățile UE și ale statelor membre care completează punerea în aplicare a pactului, sporind impactul resurselor UE și ale statelor membre și direcționând activitățile de informare către țările terțe. Aceste planuri de acțiune beneficiază de setul de instrumente deja utilizat pentru a consolida cooperarea cu țările terțe în materie de migrație.

⁵¹ Setul de instrumente privind utilizarea fondurilor UE pentru integrarea persoanelor care provin din familii de migranți pentru perioada de programare 2021-2027, Comisia Europeană, noiembrie 2021.

4.1 Migrația ca parte a abordării cuprinzătoare și strategice cu țările partenere

Comisia colaborează cu statele membre în cadrul unei **abordări de tip „Echipa Europa”** pentru a aprofunda parteneriatele cuprinzătoare bazate pe interese reciproce, migrația fiind adesea una dintre ele. **Parteneriatele adaptate** care reflectă obiective comune, cum ar fi stabilitatea și securitatea; dezvoltarea economică și reformele; investițiile, comerțul și ocuparea forței de muncă; energia; tranziția verde și digitală și contactele interpersonale pot aprofunda încrederea și o viziune strategică comună.

Această abordare a permis totodată o **intensificare a activității operaționale cu partenerii** care acoperă întreaga gamă de cooperare în materie de migrație și de strămutare – abordarea cauzelor profunde, protecția refugiaților și a migranților vulnerabili și provocările conexe, consolidarea gestionării frontierelor, prevenirea plecărilor ilegale și combaterea traficului de persoane sau a introducerii ilegale de migranți, intensificarea returnărilor, readmisiei și reintegrării și crearea unor căi legale. În prezent, există o tendință evidentă de a stabili parteneriate mai strânse cu țări terțe-cheie care vor plasa cooperarea în materie de migrație pe lista intereselor majore comune. Această abordare a fost adoptată, de exemplu, cu Tunisia, Mauritania și Egipt în cadrul unor **parteneriate cuprinzătoare și strategice**. În cadrul tuturor parteneriatelor sale, UE afirmă în mod consecvent importanța respectării drepturilor fundamentale și a dreptului internațional⁵².

Pentru a completa eforturile depuse la nivelul UE și pentru a oferi o dimensiune suplimentară importantă unor astfel de parteneriate strategice și cuprinzătoare, statele membre sunt încurajate să planifice acțiuni care pot consolida acest angajament de tip „Echipa Europa” cu principalele țări terțe, pe baza experienței și a relațiilor lor privilegiate. Aceste acțiuni se pot axa pe întreaga gamă de activități legate de migrație, inclusiv pe sprijinirea consolidării capacităților și a echipamentelor, precum și pe sprijinirea partenerilor în activitatea depusă privind protecția refugiaților, azilul și returnarea. Reunirea acestor eforturi în cadrul **inițiativelor specifice de tip „Echipa Europa” privind migrația** poate avea un impact **colectiv puternic**. În cadrul acestui demers, este importantă continuarea acțiunilor de coordonare a măsurilor naționale prin intermediul structurilor de guvernare ale UE, inclusiv în cadrul Consiliului.

Pentru a sprijini dimensiunea externă a pactului, **Instrumentul de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVCDCI)**⁵³ depășește în prezent obiectivul orientativ de cheltuieli de 10 % pentru acțiunile legate de migrație și strămutare forțată în perioada 2021-2027. Sprijinul pentru cooperarea în materie de migrație este, de asemenea, o temă majoră de lucru în cadrul **Instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA)**.

În contextul evaluării la jumătatea perioadei a CFM 2021-2027, pentru a permite Uniunii să ofere sprijinul necesar în contextul tensiunilor geopolitice extraordinare, prioritățile rubricii 6 „Vecinătate și întreaga lume” din CFM, cum ar fi migrația și provocările externe, au fost consolidate cu 7,6 miliarde EUR. Această finanțare va contribui la menținerea unei cooperări eficiente în materie de migrație cu țările terțe, inclusiv

⁵² COM(2024) 126 final, IV.1 O nouă paradigmă bazată pe parteneriate cuprinzătoare.

⁵³ Regulamentul (UE) 2021/947 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iunie 2021 de instituire a Instrumentului de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională - „Europa globală”, de modificare și abrogare a Deciziei nr. 466/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) 2017/1601 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 480/2009 al Consiliului (JO L 209, 14.6.2021, p. 1).

sprijinirea refugiaților sirieni din Turcia (2 miliarde EUR) și din întreaga regiune (1,6 miliarde EUR), precum și continuarea acțiunilor întreprinse anterior prin intermediul Fondului fiduciar al UE pentru Africa. Finanțarea va contribui totodată la sprijinirea Balcanilor de Vest, a vecinătății sudice și a Africii, inclusiv a parteneriatelor și a finanțării pentru rutele de migrație.

Dezvoltarea socioeconomică și crearea de oportunități de locuri de muncă durabile, reducând presiunea asupra cauzelor profunde ale migrației ilegale în țările de origine și de tranzit, sunt sprijinite, de exemplu, prin proiecte în cadrul **strategiei „Global Gateway”**.

Acțiunile din sau în legătură cu țările terțe finanțate în cadrul **mecanismului de solidaritate al pactului** trebuie să fie puse în aplicare prin FAMI în cadrul domeniului de aplicare al legislației relevante și să fie coerente cu politica externă a UE.

4.2 Priorități de acțiune

Întregul spectru de sprijin legat de migrație acordat țărilor terțe poate contribui la completarea pactului. Cu toate acestea, trei domenii au o importanță operațională deosebită: lupta împotriva introducerii ilegale de migranți, returnările eficiente și readmisia, precum și căile legale.

Combaterea introducerii ilegale de migranți

Comisia și statele membre ar trebui să colaboreze în continuare la elaborarea unor măsuri inovatoare și durabile de prevenire a migrației ilegale. Comisia se va baza pe **Alianța mondială pentru combaterea introducerii ilegale de migranți** și pe apelul la acțiune al acesteia.

Au loc reuniuni ale experților, cereri de propuneri pentru noi proiecte și acțiuni de cooperare cu țările partenere⁵⁴ și cu organizațiile internaționale, cum ar fi UNODC, inclusiv în ceea ce privește abordarea dimensiunii digitale a introducerii ilegale de migranți. O monitorizare la nivel politic a avut deja loc la Copenhaga, odată cu Conferința privind parteneriatele în domeniul migrației din mai 2024. Următoarea conferință internațională privind Alianța mondială este planificată pentru noiembrie 2024 la Bruxelles.

Dezmembrarea grupurilor infracționale implicate în introducerea ilegală de migranți este o componentă-cheie a acțiunilor UE în țările partenere. UE a oferit și va continua să ofere un sprijin semnificativ partenerilor noștri din Balcanii de Vest, Turcia și vecinătatea sudică. Este necesar să se continue colaborarea cu țările partenere pentru a operaționaliza **parteneriatele operaționale adaptate de combatere a introducerii ilegale de migranți**⁵⁵.

Prevenirea migrației ilegale prin acțiuni consolidate de gestionare a frontierelor și consolidarea capacităților în materie de formare și echipamente pentru țările partenere reprezintă un element-cheie în lupta împotriva introducerii ilegale de migranți și face parte din Apelul la acțiune al Alianței mondiale pentru combaterea introducerii ilegale de migranți. Aceasta include programele finanțate de UE, precum și cooperarea consolidată cu Frontex în țările partenere prin acorduri privind statutul și acorduri de lucru.

⁵⁴ Cererea de propuneri pentru proiecte comune de parteneriat operațional în valoare de 12 milioane EUR este în prezent deschisă [Portalul pentru licitații și finanțare din partea UE \(europa.eu\)](https://europe.eu).

⁵⁵ În 2022 au fost lansate parteneriate operaționale de combatere a introducerii ilegale de migranți cu Maroc, Niger (suspendat) și Balcanii de Vest, iar în 2023 cu Tunisia.

O astfel de acțiune operațională de îmbunătățire a capacității UE de a combate introducerea ilegală de migranți ar trebui să fie completată de progrese rapide în materie de negocieri privind propunerea Comisiei referitoare la o **nouă directivă privind combaterea introducerii ilegale de migranți**, care să înăsprească sancțiunile împotriva celor care pun vieți în pericol pentru câștiguri financiare, și de propunerea de **regulament privind consolidarea cooperării polițienești**, care ar permite Europol să devină un adevărat centru pentru combaterea introducerii ilegale de migranți și a traficului de persoane împreună cu Centrul european privind introducerea ilegală de migranți.

Returnare, readmisie și reintegrarea durabilă

Pentru ca pactul să aibă un impact deplin, este esențială o politică umană și eficace în materie de returnare și readmisie. Trebuie să fie clar că persoanele fără drept de ședere în UE vor fi returnate în țara lor de origine într-un mod sigur, durabil și demn.

Noul cadru legislativ va elimina unele dintre lacunele existente între procedura de azil și procedura de returnare. Cu toate acestea, cooperarea eficace cu țările terțe are, de asemenea, un caracter esențial pentru asigurarea respectării obligației internaționale de readmisie a propriilor resortisanți.

Efectul de levier al tuturor politicilor, instrumentelor și mijloacelor relevante ale UE, inclusiv diplomația, dezvoltarea, comerțul și vizele, precum și oportunitățile de migrație legală pot juca un rol în stimularea strategică a bunei cooperări în materie de readmisie.

Politica în domeniul vizelor a oferit noi instrumente prin **articolul 25a din Codul de vize**. În temeiul acestei legislații, în fiecare an, Comisia evaluează nivelul de cooperare al țărilor terțe în materie de readmisie. În ultimii patru ani, acest proces s-a dovedit a fi esențial pentru identificarea și abordarea provocărilor cu țările terțe și pentru consolidarea dialogului în vederea îmbunătățirii cooperării în materie de readmisie. Exemple de îmbunătățiri realizate pot fi observate în cooperare cu Gambia, Irak și Bangladesh. Înainte de al doilea trimestru, Comisia va publica cel de al cincilea raport de evaluare și propuneri relevante privind măsurile în materie de vize.

Pentru ca procedura la frontieră a pactului să fie încununată de succes, ar trebui valorificat întregul potențial al acestui mecanism pentru a spori cooperarea în materie de readmisie cu țările terțe a căror rată de recunoaștere a cererilor de azil ale resortisanților lor este de 20 % sau mai mică.

Comisia, Frontex și statele membre ar trebui totodată să își consolideze în continuare eforturile combinate privind reintegrarea durabilă, oferind consiliere personalizată în materie de returnare și sprijin pentru reintegrare persoanelor returnate voluntar și forțat (prin finanțare din partea UE sau a statelor membre, colaborând cu agențiile ONU și cu ONG-urile), precum și sprijinind partenerii să consolideze capacitățile și să colaboreze pentru a direcționa sprijinul în beneficiul atât al persoanelor returnate, cât și al comunităților-gazdă.

Parlamentul și Consiliul ar trebui, de asemenea, să finalizeze rapid revizuirea în curs a **mecanismului de suspendare a exceptării de la obligativitatea vizelor**, care ar trebui să conducă la o monitorizare sporită a țărilor care beneficiază de un regim de călătorii fără viză și să abordeze mai bine posibilele abuzuri legate de regimul de călătorii fără viză, făcând ca mecanismul să fie mai ușor de declanșat și mai eficace în ceea ce privește efectul său disuasiv.

Căi legale

Migrația legală joacă un rol esențial și complementar în sprijinirea nevoilor pieței forței de muncă din UE⁵⁶ și, de asemenea, în îmbunătățirea gestionării migrației, în promovarea cooperării cu țările de origine și de tranzit și, în cele din urmă, în contribuția la reducerea migrației neregulate. Dezvoltarea cooperării în materie de migrație a forței de muncă cu țările terțe partenere, sprijinită de norme comune ale UE privind migrația legală și de căi alternative pentru cei care au nevoie de protecție internațională, prevede o abordare echilibrată a migrației.

Beneficiile apar nu numai în ceea ce privește buna gestionare a migrației, ci și prin fluxurile de transferuri de fonduri și transferul de competențe și cunoștințe către țările partenere. O politică activă menită să valorifice la maximum migrația forței de muncă în statele membre are o contribuție majoră la abordarea deficitelor de pe piața forței de muncă. Îmbunătățirea guvernantei migrației forței de muncă, a educației și a sistemelor de educație și formare profesională, precum și abordările comune în ceea ce privește recunoașterea calificărilor și a competențelor sunt elemente esențiale pentru promovarea competențelor ca motor al creșterii economice, în beneficiul reciproc al UE și al partenerilor săi.

UE colaborează cu țările partenere în cadrul **strategiei „Global Gateway”**, în ceea ce privește dezvoltarea competențelor forței de muncă din țările terțe, în special pentru a promova capacitatea țărilor partenere de a se implica în domenii de cooperare inovatoare cu UE, cum ar fi tranziția verde și digitalizarea. Consolidarea bazei de competențe reprezintă o oportunitate avantajoasă pentru toate părțile de a construi integrarea economică și noi parteneriate internaționale solide.

Pentru a asigura o abordare cuprinzătoare a migrației, UE și statele membre ar trebui să își continue eforturile de dezvoltare a **parteneriatelor pentru atragerea de talente** cu principalele țări terțe pentru a consolida mobilitatea internațională echitabilă a forței de muncă, evitând în același timp impactul negativ al „exodului creierelor”. Până în prezent, Comisia a lansat parteneriate pentru atragerea de talente cu Maroc, Tunisia, Egipt, Pakistan și Bangladesh. Mesele rotunde organizate cu fiecare dintre aceste țări, cu implicarea statelor membre interesate, au identificat obiective comune, precum și sectoare și profesii de interes reciproc care trebuie vizate. Pentru a reuși, statele membre ar trebui să își mobilizeze și să își coordoneze în continuare oferta de oportunități de migrație legală și să își sporească participarea activă la parteneriatele pentru atragerea de talente, de exemplu aducând acorduri bilaterale în cadrul parteneriatului pentru atragerea de talente, ceea ce ar contribui la consolidarea efectului de levier colectiv al UE. Comisia va analiza, împreună cu statele membre, posibilitatea de a extinde domeniul de aplicare al parteneriatelor pentru atragerea de talente la alte țări partenere.

Rezerva de talente la nivelul UE va contribui, de asemenea, la o migrație echitabilă a forței de muncă, fiind prima platformă la nivelul UE care facilitează recrutarea internațională cu garanții integrate pentru a evita practicile abuzive și neloiale și pentru a informa persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă în țări terțe cu privire la oportunitățile de a se angaja în profesii cu deficit de forță de muncă în UE la toate nivelurile de competențe. Operaționalizarea rapidă a instrumentului se bazează pe adoptarea cu celeritate a cadrului juridic de către Parlamentul European și Consiliu.

De asemenea, Comisia pune în aplicare măsuri prevăzute în **Pachetul privind mobilitatea competențelor și a talentelor** din noiembrie 2023 pentru a sprijini validarea competențelor și recunoașterea calificărilor dobândite în afara UE, ceea ce reprezintă în

⁵⁶ A se vedea Planul de acțiune privind deficitul de forță de muncă și de competențe în UE, COM(2024) 131.

continuare un obstacol în calea recrutării migrantilor și a integrării pe piața forței de muncă. Comisia va continua să colaboreze cu statele membre și cu partenerii sociali prin intermediul **Platformei privind migrația forței de muncă**, care facilitează discuțiile transsectoriale referitoare la aspecte de ordin practic.

De asemenea, Comisia va **continua să promoveze căi sigure și legale** de acces la protecție și va colabora îndeaproape cu statele membre pentru a le susține eforturile de **relocare voluntară și de admisie umanitară**. În cadrul mecanismului ad-hoc de relocare și de admisie umanitară al UE pentru perioada 2024-2025, statele membre și-au asumat, în ansamblu, peste 60 000 de angajamente, demonstrând un angajament susținut de a sprijini nevoile globale în materie de relocare. Comisia va continua să promoveze **căi complementare inovatoare de admisie pentru persoanele care au nevoie de protecție**, ca alternativă la migrația ilegală.

5 GUVERNANȚĂ ȘI MONITORIZARE

Efortul comun esențial pentru punerea în aplicare cu succes a pactului trebuie să se reflecte în guvernanta acestuia. Acest aspect va contribui la coerența punerii în aplicare, menținând în același timp flexibilitatea necesară statelor membre. Ar trebui să se asigure faptul că toate măsurile juridice, administrative și operaționale necesare pentru punerea în aplicare a pactului vor fi luate la timp și într-un mod coerent și eficient. Ar trebui să se țină seama de natura interconectată a diferitelor direcții de lucru, permițând totodată o coordonare eficientă între diferiții actori și instituții responsabile cu punerea în aplicare a pactului la nivelul UE și la nivel național.

5.1 Guvernanta și monitorizare în faza de tranziție

Comisia va monitoriza planul comun de punere în aplicare și planurile naționale de punere în aplicare. În acest scop, Comisia va menține **contacte regulate** cu fiecare stat membru, inclusiv prin vizite, reuniuni bilaterale periodice și grupuri și rețele existente, evitând, în același timp, sarcinile administrative inutile.

În plus, **Comisia va lucra în deplină coordonare cu structurile din cadrul Consiliului și va asigura buna informare, atât a Parlamentului European, cât și a Consiliului**. În acest context, pentru a asigura schimbul eficient și transparent de informații între toate statele membre, Comisia va furniza Parlamentului European și Consiliului actualizări periodice cu privire la stadiul punerii în aplicare a planului comun de punere în aplicare și a planurilor naționale de punere în aplicare. Deși Comisia are obligația de a acționa în acest sens **o dată la șase luni**, actualizările pot fi furnizate mai des, astfel cum solicită Parlamentul European și Consiliul.

Pentru a asigura coerența și coordonarea activității de punere în aplicare, Comisia va menține o **platformă de coordonare a pactului** (cu caracter transversal) care va fi convocată periodic, în funcție de necesități și în deplină complementaritate cu reuniunile Consiliului. Platforma de coordonare a pactului va reuni **serviciile Comisiei, coordonatorii statelor membre pentru punerea în aplicare a pactului la nivel național și agențiile UE** pentru a asigura o imagine de ansamblu și o evaluare cu caracter necesar și periodic ale punerii în aplicare a diferitelor niveluri și direcții de lucru. Platforma de coordonare a pactului va menține o imagine de ansamblu a tuturor activităților, inclusiv un calendar al reuniunilor și al concluziilor discuțiilor și va oferi un portal virtual pentru documentele relevante. De asemenea, Comisia va stabili legături între Parlamentul European și alte părți interesate relevante, după caz.

Principala activitate a punerii în aplicare a pactului se va desfășura în cadrul grupurilor și rețelelor existente. Comisia va eficientiza activitatea tuturor grupurilor și rețelelor

existente și se va asigura că reuniunile sunt organizate în funcție de necesități și evitând suprapunerile.

În prezent există deja trei niveluri care vor juca un rol important în asigurarea punerii în aplicare coerente și la timp a pactului:

- **nivelul de reglementare**, care include comitetele de reglementare relevante ce ar trebui să asiste Comisia în exercitarea competențelor sale de executare în conformitate cu regulamentele relevante. Acestea sunt formate din reprezentanți ai statelor membre. Se instituie trei comitete, în temeiul Regulamentului privind gestionarea azilului și migrației, al Regulamentului Eurodac și al Regulamentului privind procedura de screening, în vederea adoptării tuturor actelor de punere în aplicare indicate în cele trei acte sus-menționate în cadrul procedurii de examinare⁵⁷. O listă a actelor de punere în aplicare pe care Comisia trebuie să le adopte se regăsește în documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei;
- **nivelul de expertiză tehnică**, ce include toate grupurile de experți existente conduse de Comisie⁵⁸, stabilite în conformitate cu Decizia C(2016) 3301 a Comisiei. Comisia va utiliza pe deplin aceste grupuri de experți existente pentru a consolida o înțelegere comună și pentru a promova o aplicare coerentă a normelor din pact. Activitatea acestor grupuri s-ar putea cristaliza în manuale sau în documente de orientare, sau în actualizări ale celor existente. Pentru a crea sinergii între diferitele grupuri de experți și pentru a evita o sarcină suplimentară pentru statele membre, Comisia va organiza pe cât de mult posibil reuniuni comune ale grupurilor de experți, după caz. În plus, Comisia va realiza tranziția pactului-platformă de solidaritate în vigoare către **Forumul de solidaritate la nivel tehnic**, care ar trebui să asigure **operaționalizarea rezervei anuale de solidaritate**. În faza de tranziție, acest grup poate oferi consiliere pentru elaborarea normelor de punere în aplicare legate de solidaritate;
- **nivelul operațional**, care include rețelele agențiilor ce se axează pe aspecte operaționale, inclusiv elaborarea de modele și documente de orientare. Comisia se va coordona cu agențiile UE pentru a asigura complementaritatea deplină cu activitatea comitetelor și a grupurilor de experți. De exemplu, rețeaua de primire va completa activitatea Grupului de experți în materie de primire. Activitatea mesei rotunde la nivel înalt a Frontex privind returnările va completa activitatea grupului de experți în materie de returnare.

Comisia va depune eforturi pentru a organiza reuniuni în paralel ale grupurilor de experți ale Comisiei și ale rețelelor operaționale ale agențiilor pentru a maximiza complementaritatea dintre interpretarea juridică și aplicarea operațională a noilor măsuri (de exemplu, Comitetul de contact Dublin, urmat de rețeaua Dublin) și pentru a evita sarcina administrativă.

⁵⁷ Pentru unele acte de punere în aplicare, regulamentele prevăd neasistarea Comisiei de către comitet. Acesta este, de exemplu, cazul actului de punere în aplicare ce stabilește capacitatea adecvată a fiecărui stat membru.

⁵⁸ Printre acestea se numără Comitetul de contact Dublin, Comitetul de contact privind condițiile pe care trebuie să le îndeplinească solicitanții de azil, Comitetul de contact Eurodac, Comitetul de contact pentru primire, Comitetul de contact pentru procedurile de azil, Grupul de contact pentru Directiva privind returnarea, Grupul de experți privind readmisia, Grupul de experți pentru gestionarea frontierelor externe, Grupul de experți privind relocarea și Rețeaua pentru integrare europeană, mecanismul UE de pregătire și gestionare a crizelor. Ar putea fi necesar ca mandatul acestor grupuri de experți să fie revizuit și adaptat pentru a se asigura că se referă în prezent la instrumentele pactului (în locul instrumentelor vechi).

5.2 Monitorizarea după intrarea în vigoare a pactului

Odată ce pactul devine aplicabil, activitățile de monitorizare prevăzute în cadrul mecanismelor relevante, cum ar fi mecanismul de monitorizare desfășurat de EUAA sau mecanismul de evaluare și monitorizare Schengen, vor fi inițiate în legătură cu obligațiile pactului. Aceste activități de monitorizare vor permite detectarea oricărei aplicări incorecte sau parțiale a cadrului juridic și operațional pentru a asigura punerea în aplicare în timp util a oricăror măsuri de remediere care se impun. De asemenea, Comisia este pregătită să inițieze proceduri adecvate, atunci când se consideră necesar și justificat, inclusiv proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor pentru a-și asuma pe deplin rolul de gardian al tratatelor.

EUAA își va începe programul de **monitorizare a aplicării operaționale și tehnice** a sistemului european de azil la jumătatea anului 2026. În conformitate cu Regulamentul EUAA, fiecare stat membru ar trebui monitorizat cel puțin o dată la cinci ani. Agenția poate lansa, de asemenea, o monitorizare tematică pentru aspecte specifice. În cazul în care există motive serioase de îngrijorare cu privire la funcționarea sistemului de azil sau de primire al unui stat membru, EUAA inițiază un exercițiu de monitorizare ad-hoc din proprie inițiativă sau la cererea Comisiei.

Mecanismul de evaluare și monitorizare Schengen este relevant în măsura în care va acoperi Regulamentul privind procedura de screening și Regulamentul privind procedura de returnare la frontieră, întrucât aceste instrumente juridice ale pactului fac parte din acquis-ul Schengen. Fiecare stat membru va fi evaluat o dată la șapte ani. În cadrul mecanismului pot fi efectuate, de asemenea, evaluări tematice și vizite neanunțate. O procedură specifică cu termene mai scurte este prevăzută în Regulamentul privind mecanismul de evaluare și monitorizare Schengen pentru cazurile în care sunt identificate deficiențe grave.

CONCLUZIE

Planul comun de punere în aplicare este planul operațional pe baza căruia Comisia propune continuarea punerii în aplicare a Pactului privind migrația și azilul, împreună cu statele membre și cu agențiile relevante ale UE. Acesta ne va ghida activitatea de realizare a obiectivului nostru comun de a dispune de un sistem bine pregătit până la sfârșitul perioadei de tranziție, la jumătatea anului 2026. Următorul pas important va fi elaborarea de către statele membre a planurilor lor naționale de punere în aplicare până la 12 decembrie 2024.

Prin angajamentul nostru comun și coordonat, Pactul privind migrația și azilul va deveni realitate. Statele membre se pot baza pe Comisie și pe agențiile UE în fiecare etapă a procesului, inclusiv pentru furnizarea de sprijin operațional, tehnic și financiar.